

Považská galéria umenia v Žiline

Inštitút kresťanskej kultúry
Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave

Galerie G Dolní náměstí 7, Olomouc

Považská galéria umenia v Žiline, vernisáž 30. marca 2006
Galerie G Dolní náměstí 7, Olomouc, vernisáž 5. mája/května 2006

Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky
a Inštitútu kresťanskej kultúry Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity

EVA ALEXANDER TRIZULJAKOVIC

V ATELIÉRI SOCHÁRA ALEXANDRA TRIZULJAKA

Keď človek vstúpi do ateliéru sochára, začína rozmýšľať o akomsi inom svete. O svete, ktorý mu na jednej strane kladie otázky, na druhej strane len veľmi ťažko dokáže na ne reagovať. I ja som sa dlho rozhliadal. Sústredene som sa snažil uvažovať o súvislostiach prepojenia mysle sochára so svojím vnútorným svetom a svetom za dverami ateliéru.

Pobyt v ateliéri Alexandra Trizuljaka na mňa pôsobil ako návšteva v muzeálnom či galerijnom depozitári, ktorý autor práve teraz opustil. V tej chvíli som si uvedomil, že sochár hovoril rečou jasnej a zrozumiteľnej matérie ovplyvnenej prostredím, v ktorom žil a tvoril. A zároveň som si uvedomoval, aké je nevyhnutné dať do vzťahu fakty biografie sochára s prostredím, ktoré ho formovalo, kde zbieral sily, študoval, tvoril a pracoval. Azda to bola obľúbenosť Alexandra Trizuljaka a o niečo staršieho Vincenta Hložníka, ktorým učiteľ Balaš na Československej štátnej reálke v Žiline vštepoval, aby využili svoj talent na niektorej z umelecky zameraných škôl, alebo realistické školenie pedagóga Karla Pokorného na Pražskej akadémii výtvarných umení (1945 – 1949).

Vo všetkej úcte k profesorovi a prostrediu akoby ho viac oslovoval prístup Jozefa Kostku na Slovenskej vysokej škole technickej, kde ešte pred Pražskou akadémiou navštevoval oddelenie kreslenia a maľovania (1948 – 1949). Jeho tvorba tak prechádza od portrétnej podoby nádychu a výdychu ľudského tela, v úsilí nájsť polohu v hmote a v hľadaní výtvarných spôsobov umožňujúcich zobrazit pohyb či gesto, ktoré charakterizuje precítenú a preskúmanú sochársku virtualitu, využívajúc silu variácií pohybu svetla a tieňa.

Prahu už mal za sebou, zaniatený snahou prekonať realizmus poznačený príležitostným klasicizmom už spomínanej Pokorného školy, s pribúdaním vlastného subjektivismu sa sústredil na nové obdobie svojho sochárskeho vyjadrovania.

Jeho tvorba v neskoršom období nenápadne prechádza premenou od monumentálnych polôh realistickej plastiky k plastikám v podobe priestorových objektov až po novú syntézu konštruktivistických plastík. Tým sa Trizuljak usiloval nie o radikálny posun v doterajšom myslení, ale prechádza na protikladnú pozíciu v porovnaní s prvou tvorivou fázou. Razom nachádza nové konštruktivistické poznania a začína sa naplno stotožňovať s geometriou a jednoznačným čistým konštruktivismom. Trizuljak tak vnáša do moderného sochárstva novú dimenziu, novú kvalitu.

Ak Alexander Trizuljak v klasickom sochárstve dal možnosť poskytnúť modelujúcej ruke v hline reprodukovat vzhľad skutočnosti, ako ju zo dňa na deň vnímame a intenzívne prežívame, práve tak bol schopný preniknúť do zmyslu hmoty, pod jej povrch a citlivo modelovať zrakové, a nie hmotové dotyky vo význame jej hĺbkovej geometrie. Teda k tomu, čo popri náhodnej dynamike živých organizmov tvorí ich vnútornú architektúru, logiku, ich štruktúru a štruktúrne hodnoty. Vynachádza formy, ktoré síce majú styčný bod s realitou, nie sú jej však podriadené. Sú to formy, ktoré sú schopné vyjadriť čosi ponad kvalitu reálnych predmetov, a preto sú cudzie akémukoľvek napodobovaniu. Sú to čisté, pokojné tvary obdarené organickou dokonalosťou, ktoré prezrádzajú naliehavú príchylnosť ku všetkému živému.

Nejedna Trizuljakova plastika či objekt umiestnený na verejnom priestranstve, v onej galérii pod holým nebom, kde má návštevník možnosť zostať na chvíľu či dlhšie a viesť vnútorný dialóg s dielom, pričom kladie otázky a oná hmota či výraz mu odpovedá. Koniec koncov autor vnútil hmote svoje predstavy, pretvára ju na konkrétnu podobu svojej myšlienky. Tvorivý sochársky „sen“ vyznávaný a stvárnený v rôznych materiáloch prezrádza, že Trizuljak akoby nechal navzájom zrásť temperamentnosť a geometrickú štylizáciu tvarov, ponímajúc ich ako ideálne prototypy svojho posolstva (raketostroj, kompozícia, štít, kybernetické a priestorové plastiky, vertikály a variácie na nekonečno atď.).

Trizuljak si osvojuje vo svojich neskorších plastikách väčších či menších rozmerov od svojich školiteľov ako poučenie i to, že sochárstvo sa nezaobera len povrchom telies, ale sú to práve vnútorné sily, ktoré vymodelovali ich povrch a ktorých vnútro vychádza na povrch podobne, ako keď vytekajúca láva naraz stuhne. V súsošiach plnej citlivosti sa umelec nesústredoval natoľko na danú fyziognómiu, ale predovšetkým na postihnutie prchavosti výrazu, a preto používa moorovskú modeláciu spočívajúcu v zdôrazňovaní objemov a plôch, otvorov a výrezov, ktoré vytvárajú svetelnú hru a donucujú obklopujúci priestor vnikat dovnútra hmôt, a tak spolupracovať s tvarom (*Torzá, Tiene, Vodná panna* atď.).

V tom je Trizuljak neopakovateľný a treba ho vnímať ako jedného zo základných autorov podmieňujúcich vývin modernej plastiky v druhej polovici 20. storočia na Slovensku. So zreteľom na danú skutočnosť Alexander Trizuljak nepochybne vošiel do dejín slovenského sochárstva ako jeden z protagonistov nových možností, ktoré so sebou priniesli moderné pracovné technológie.

Milan Mazúr, marec 2006

UMENIE AKO CESTA NÁDEJE EVY TRIZULJAKOVEJ

... expresivita maliarskeho rukopisu, svetelná vibrácia farby, podmanivosť a vážnosť zobrazených výjavov, potreba malby pre malbu samotnú vytvárajúca z farby absolútneho protagonistu – takéto sú skutočnosti, ktoré nás vedú k premýšľaniu o zmysle umeleckého diela nabitého duchovnou energiou a v poslednom období aj posolstvom o veciach konečných...

Toto je moja syntéza o tvorbe akademickej maliarky Evy Trizuljakovej, autorky, ktorej sa podarilo vo svojom malom kozme objaviť Kozmos, poriadok vecí, zmysel ľudského putovania poprepletaného radosťou a bolesťou, harmóniu matérie a ducha, zákon Lásky, kde triáda Pravda – Dobro – Krása sú navzájom podmienené. Najmä cykly pastelov z posledného obdobia tvorby (*Apokalypsa, 1985 – 2001; Poriadok svetla, 2001; Krížová cesta, 2001 – 2002;*) sú jej osobným svedectvom o objavenej perle: že údelom človeka je hľadanie pravdy, jeho poslaním je milovať a byť milovaný, ale tiež aj to, že človek je stvorený pre krásu.

Eva Trizuljaková prešla namáhavou cestou tvorivého hľadania spojeného s odvážnym experimentovaním. Cesta, na konci ktorej je prekvapujúco obsiahle, ale aj esteticky prínosné dielo, je porovnateľná s plodnou tvorivosťou veľkých umeleckých osobností, no racionálne ťažko pochopiteľná pri predstave, že autorka je matkou ôsmich detí... Na tomto mieste treba oceniť a vyzdvihnúť nielen nesmiernu autorkinu pracovitosť a disciplínu, ale aj postoj manžela, akademického sochára Alexandra Trizuljaka: on sám ju do tvorby pobádal, nešetril radami, názormi, prejavoval záujem o každé jej nové dielo, pomáhal s prezentovaním na verejnosti. Partnerský dialóg tak dopĺňal dialóg tvorivý.

Do výtvarného diania sa Eva Trizuljaková zapojila ako grafička. Venovala sa výlučne voľnej grafickej tvorbe. Istý čas sa pokúšala robiť aj návrhy na ilustrácie (nadväznosť na diplomovú prácu, pozri Biografia), ale táto práca jej nesadla. Hneď po skončení školy dostala absolventské štipendium. Kreslila pohľady na Bratislavu zo šiesteho poschodia ateliéru na Záhradníckej ulici, raz smerom na Hrad, inokedy na Nové mesto, Malé Karpaty, stanicu atď., a prepracovala ich v technike drevorytu a litografie. Boli to desiatky grafických listov (*napr. Nová Bratislava, 1956; Budova mlynu v Bratislave, 1956*).

V technike drevorezu, linorezu a igelorytu vytvorila niekoľko grafických listov s motívom dunajskej krajiny (napr. *Slnko nad zátokou, 1961, igeloryt; Zimná zátoka, 1964, drevorez*). Oblúbenou témou bol aj figurálny motív hlavne hrajúcich sa detí (napr. *Dievča s loptou, 1961, linorez; Detská izba, 1961, linorez*). Ešte počas štúdia dostala čestné uznanie za kolekciu litografických portrétov svojich detí. Pevné línie, výrazné kontúry a prelínajúce sa čiernobiele plochy vytvárajú čistý grafický prejav. Farebná a kolorovaná grafika sa vyskytuje len zriedka. Grafické dielo možno v autorkinej tvorbe považovať len za *entré* – počín dobrého žiaka, ktorý nechcel sklamať svojho majstra. Trizuljaková čoskoro pochopila, že grafika jej výtvarnému cíteniu celkom nevyhovuje, že sa potrebuje vyjadrovať farbou a svetlom. A tak do prírodných zákutí v povodí Dunaja začala chodiť s paletou farieb.

Obdobie do roku 1969 by sme mohli u nej nazvať krajinárskym. Nespočetné obrazy nížiny okolo Dunaja a jeho ramien fascinujú svojím pokojným rytmom, bohatstvom a jedinečnosťou tvarov a farieb, ktoré napomáhajú fantázii oživiť si krásu, ktorá musela ustúpiť potrebe Vodného diela (*Zátoka, 1962; Hamuliakovo, 1962; Šulany, 1962 a i.*). Vidíme kríky a konáre stromov, s ktorými sa nežne pohráva letný vánok, inokedy sa krúčia pod nárazmi vetra na ploche obrazu v hrubých a poprepletaných línách. Takmer s fotografickým citom pre kompozičné vyváženie záberu zachytáva pre nás už nepoznané scenérie. Trizuljakovej Dunaj, stromy a kríky sú vyjadrením životodarného princípu troch živlov: vody, zeme a svetla. Práve vďaka tejto spojitosti predstavujú jej krajiny zvláštne stíšenie. Nie sú melancholické, ani sentimentálne, sú prežité: cez kresbovú vernosť videného vnáša autorka do kompozície láskavý pohľad na svet, kde sa krajina stáva akýmsi zákutím umelcovej duše. Platí to aj pre olejomalby s motívom hôr (napr. *Veľký Manín, 1960 – 1961; Vyšné Kamence, 1962 a i.*), kde prevažujúce rudimentálne farebné tóny sú vyjadrením autorkinej pokory, obdivu a úcty pred majestátnom prírody.

Ďalšiemu tvorivému rozvoju Evy Trizuljakovej paradoxne „pomohli“ zdravotné problémy. Koncom šesťdesiatych rokov sa u autorky objavila alergia na terpentín, čo ju prinútilo zanechať malbu olejovými farbami a hľadať nové technické riešenia. V tomto období sústredila svoju pozornosť na textilnú tvorbu – oblasť, v ktorej sa začalo na Slovensku i v Čechách rozvíjať autorské tkanie. V slovenských pomeroch technika tkaného závesu, ale i samotnej monumentálnej tvorby nemala silné tradície, a tak E. Trizuljaková v tejto oblasti istým spôsobom patrí medzi priekopníkov, osobitne v textilnej technike artprotisu, ktorú vyvinuli v roku 1963 vo Výskumnom ústave vlnárskom v Brne (F. Pohl a V. Skála).

Táto technika spočíva v jednoduchom alebo viacnásobnom strojovom prešívaní celej textilnej plochy, ktorá sa vytvára podľa výtvarného návrhu autora. Skladaním farebného textilného rúna z vlnených alebo bavlnených vlákien, ktoré sa kombinujú podľa návrhu umelca, vzniká vlastná plocha artprotisu. Vlnené a bavlnené vlákna sa môžu kombinovať aj s inými textilnými materiálmi (ako napr. čipka, výšivka, farebný tkaný textil) alebo aj s materiálmi iného pôvodu (kovové nite, koráliky a pod.). Trizuljaková si nikdy nedala artprotisy realizovať niekým iným podľa svojich návrhov, ale vždy to boli výlučne autorské realizácie, pochopiteľne, okrem čisto technického procesu záverečného zošívania na stroji. Technika prešívania strojom nahrádza náročnú a namáhavú prácu viazačov a tkáčov pri ručnom zhotovovaní tapisérie, čo však vôbec neznamená, že je jeho lacnejšou a jednoduchšou alternatívou.

Artprotis má svoje vlastné výtvarné výrazové možnosti. Zo strany umelca si táto technika vyžaduje nemalú dávku prezieravosti, výtvarných predstáv a odvahy experimentovať, nakoľko pri samotnom prešívaní môže dôjsť k posunu rúna. Eva Trizuljaková sa s vervou jej vlastnou pustila do novej práce. Postupne sa jej podarilo vytvoriť ucelené textilné dielo, vyznačujúce sa osobitou invenciou a tvorivosťou. Dobrodružstvo technologického i formálno-obsahového výtvarného hľadania, ktoré technológia artprotisu vyžaduje, sa v jej dielach premieta do podmanivého výrazu. Azda najlepšie túto časť autorkinej tvorby vystihla Ludmila Peterajová v katalógu Trizuljakovej výstavy artprotisov na Trenčianskom hrade v roku 1975, kde

o. i. píše: „Jej závesy by sme mohli označiť primeranejšie ako aplikácie do artprotisu alebo textilné asambláže“.

Vlnené rúno strihá, formuje, ukladá vo vrstvách, núti ho vtisnúť sa do obrazu. Inšpirujú ju textilné vlákna v spôsobe ich spájania a kombinovania s iným textilným materiálom, napr. čípkami, brokátom, výšivkami, pleteninami, a v tejto spojitosti nachádza nové výrazové prostriedky. Častokrát je autorkou vkladáných čípkových pletení, takmer textilných kreácií, jej dcéra Michaela, ktorá sa ako spolupracovníčka a istým spôsobom mamina žiačka čoskoro prepracovala k celkom osobitému textilnému prejavu. Eva Trizuljaková však ide ďalej, postupne sa uvoľňuje z doterajšieho zaužívaného prejavu, vytvára plastické štruktúry a ponára sa do farebnosti, ktorá sa od dramatických čiernych a žiarivých červených farebných tónov posúva k oranžovej, žltej, modrej. Textilné rúno autorka prešiva farebne i výtvarne bohatým a zaujímavým materiálom, ako sú napr. výstrižky starých historických brokátov, ľudové čipky, stuhy, mašle. Inšpiračné momenty ľudovým výtvarným prejavom, slovenskými rozprávkami a tradíciami, výtvarne spracované na textilné dekoratívno-monumentálne závesy, bezpochyby patria do kapitoly slovenského výtvarného umenia druhej polovice 20. storočia, dnes s obľubou nazývanej slovenským mýtom (napr. *Nevesta s partou*, 1973; *Slovenská nevesta*, 1973; *Tatranská víla*, 1974 a i.).

Námety na artprotisy E. Trizuljaková čerpá spočiatku zo sveta rozprávok (napr. *Otolienska*, 1973; *Pyšná princezná*, 1972; *Víla*, 1982 a i.), neskôr inšpirácie nachádza v slovenských dejinách (cyklus *Veľká Morava – Žiaľby Svätobožov*, 1974 – 1985), slovenskej poézii (cykly na poéziu P. O. Hviezdoslava – *Krvavé sonety*, 1974 – 1985; Jána Bottu – *Slovenské povesti*, 1975 – 1980; Jána Hollého – *Elégia Matky Slávy*, 1987 – 1989). Významnú kapitolu tvoria artprotisy inšpirované liturgickými piesňami, biblickým posolstvom a mariánskym kultom (napr. cyklus *Loretánskych litánií*, 1972 – 1989).

Osobitne treba spomenúť cyklus *Krvavé sonety*: 14 artprotisov, každý vysoký tri a pol metra, sprevádza takmer sto štúdií v technike pastelu. Farebný kontrast čierneho a červeného rúna, dramatický pohyb línií omotávajúcích a prepletajúcich sa pomedzi sieťovú pleteninu, sú výtvarným vyjadrením Hviezdoslavovej poetiky. Jeho „spev o krvi“ je autorke bytostne blízky. Hviezdoslav bol básnik, ktorý spájal momenty osobné so spoločenskými, akoby všetky hrôzy vojny vzťahoval do svojho vnútra, akoby on sám mal niesť všetku bolesť sveta. Eva Trizuljaková v hĺbke svojho bytia chápala, o čom básnik hovorí, čo cíti. Aj ona prežívala hrôzy vojny, tentoraz vojny studenej, a to nielen vo svojom vnútri, ale, žiaľ, i na vlastnej koži a osude celej rodiny. A tak si môže s básnikom povzdychnúť: „*Ach, srdce moje čo už prinieslo osudných úderov v tom dlhom žití!... Som sýty všetkých útrap, nadmier sýty: – a tu zas kríž ten sveta!...*“ Prevažná časť cyklu je dnes majetkom Múzea P. O. Hviezdoslava v Dolnom Kubíne.

Dynamická výtvarníčka Eva Trizuljaková potrebovala neustále objavovať „nové svety“, a preto sa pozvoľne navracia opäť k maľbe. Fascinuje ju stále aktuálny odkaz impresionistov – farba a svetlo a v technike pastelu nachádza najadekvátnejší spôsob vyjadrenia sa. Farebnosť jej obrazov sa postupne zjasňuje, od čierno-červených farebných kontrastov nastáva posun smerom k teplým farbám. Posledné obdobie tvorby je špecifické žiarivými, priam ohnivými farebnými tónmi, s vylúčením čiernej farby. Majsterka E. Trizuljaková vníma farbu ako hybný prvok obrazu, ktorý v spojitosti so svetlom dokáže dať divákovi indicie na transcendentné skutočnosti. V tejto súvislosti treba spomenúť cyklus 40 pastelov (70 x 50 cm) nazvaný *Poriadok svetla*. Toto dielo je akýmsi autorkiným chválospevom na svetlo a úsilím prostredníctvom metafyzického tajomstva svetla vnikáť do tajomstva života. Ako vraví ona sama, „vďaka svetlu sa rozmnožuje poznanie a umenie sa približuje k tajomstvu stvorenia... Svetlom sa začína nový poriadok vo svete“ (cit. z pripravovanej knihy E. Trizuljakovej *Šieste videnie*). Svetlo, ktoré žiari v Trizuljakovej vyvážených kompozíciách, vychádza z obrazu, je z neho priam vysielané. Divák, ak vníma túto svetelnú žiaru, cíti, že samotné svetlo ho vtahuje do diania na obraze.

Autorkine pastely v sebe skrývajú mimoriadnu schopnosť znovu prebúdať k životu, zamyslieť sa nad vlastným životným smerovaním a novým spôsobom objavovať a vytvárať krásu. Vďaka konkrétnej vizualizácii myšlienky diela tak ponúkajú zážitok nielen estetický, ale aj filozofický.

V rokoch 2001 – 2002 vznikla *Krížová cesta*, ktorej 14 zastavení autorka stvárnila v 30 štúdiách. Krížová cesta svojou povahou naratívneho cyklu kladie na umelca jasné, no náročné požiadavky: vecnosť, t. j. komunikatívnosť, a vernosť kresťanskej tradícii. E. Trizuljaková úlohu zvládla veľmi dobre, pričom sa jej podarilo zostať „modernou“, tak ako to požadoval jej „učiteľ“ profesor Ladislav Hanus. Technika masného pastelu na novinovom papieri či reklamných letáčkoch, kompozícia a výtvarný výraz jednotlivých zastavení, ale aj ako celku, sú vyjadrením nielen okamihu veľkej bolesti, ale i drámy súčasného človeka na jeho ceste za duchovnými hodnotami života.

Na tomto mieste nemožno opomenúť dôležitosť náboženskej témy, ktorá sa ako zlatá niť tiahne celým dielom Evy Trizuljakovej. Je integrálnou súčasťou jej tvorby, a v širšom význame slova si dovoľm tvrdiť, že celé Trizuljakovo dielo je sakrálné, náboženské. Usilovala sa nájsť pre svoju vieru adekvátny výtvarný výraz, dať náboženským motívom výtvarnú podobu súčasnosti, hľadala nové možnosti na stvárnienie tradičných kresťanských tém. Autorka nielen formuluje kresťanské postuláty k životu, ale diváka vedie k tomu, aby o nich on sám premýšľal.

Na počiatku to bolo úsilie o stvárnienie Matky Božej: častý je motív Panny Márie ochrankyne s rozprestretým plášťom, ale i motív piety. Mariánska téma vyvrcholila v cykle *Loretánskych litánií* (1987 – 1989), ktorý tvorí 15 tapisérií a množstvo obrazov i kresieb. Túto starodávnu formu modlitieb pozostávajúcich z krátkych prosieb alebo vzývaní Eva Trizuljaková vyjadřila výtvarne. Vkomponovala do neho všetky svoje bolesti, starosti matky, krivdy režimu, pocity smútku, ale i dôveru v materinskú ochranu Matky Božej a nádej v pomoc Božiu.

Paralelne s mariánskou témou rozvíja aj ďalšie, napr. motív Stromu života, kríža. Vznikajú aj početné diela inšpirované liturgickými textami a diela viažuce sa k liturgickému roku, hlavne v technike artprotisu (*Cyklus liturgických piesní*, *Apokalypsa*, 1971 – 1979).

Trizuljakovej celoživotný záujem o literatúru, najmä poéziu, bol pre ňu nielen nevysychajúcim zdrojom inšpirácií, ale pomáhal jej odkrývať aj skryté významy starozákonnej obraznosti. V posledných rokoch sa jej tvorba odvíja najmä od starozákonných prorokov Izaiáša, Ezechiela a Jeremiáša.

Výtvarné i ideové vyvrcholenie jej tvorby tvoria diela inšpirované novozákonnou knihou Zjavenia sv. Jána – Apokalypsou. Touto témou sa majsterka Eva Trizuljaková intenzívne zaoberá už takmer dvadsať rokov. Spočiatku išlo o reflexiu beznádejnej situácie totalitného, neľudského systému a odpoveď na normalizačný útlak. Po roku 1989 pristúpila autorka k sebareflexii a snaží sa apokalyptické posolstvo vidieť v širších eschatologických súvislostiach. Hľadá odpovede pre seba, spoločnosť, svet. Jej viera je kristocentrická a to jej umožňuje žiť v nádeji na stretnutie s Kristom, a ako ona sama rada pripomína, aj na stretnutie so spoločenstvom svätých v Novom meste, nebeskom Jeruzaleme. Jej posledný, veľavravný cyklus s názvom *Nové mesto, nová zem* (2004) je explóziou farieb a svetla, je radostnou ouvertúrou nepoznanej, no tušenej skutočnosti.

Eva Trizuljaková sa cíti spoluzodpovedná za život svojho publika, a preto mu ponúka svoju víziu, predkladá mu svoje diela a otvára mu svoje srdce, vo viere, že aj umenie môže byť cestou k sebe samému, k tajomstvu stvorenia, cestou k nádeji.

Alena Piatrová, marec 2006

Z MYŠLIENOK EVY TRIZULJAKOVEJ

Pochopiť údel človeka je práve také ťažké, ako odhaliť zmysel biblického posolstva a porozumieť Božiemu zjaveniu. Je to úloha temer nadľudská. (s. 69)

Málokto vníma, ako sa pojmy kresťanská hodnota alebo kresťanská identita pomaly, ale isto spomedzi nás vytrácajú. (s. 8)

Základom duchovných aj spoločenských kríz posledných dvoch storočí je vedomé odvrhnutie Boha. Filozof postmodernity to netají, naopak, otvorene priznáva, že „Náboženstvo, opotrebované až do poslednej nitky, má byť nahradené vedou“.

(F. Lyotard: *O postmodernismu*. Praha: Filosofia, 1993, s. 23). (s. 9)

Teraz prevažuje zápas o mediálny trh, ovládnutie verejnej mienky a úsilie o čím väčší finančný prospech. (s. 13)

Všade navôkol panuje veľa lavicových predsudkov. Kresťania sa musia pokúsiť o ich odkrytie, zúčastniť sa na procese odhalenia pravdy. (s. 14)

Kresťanský príbeh sa katastrofou – nech sa zdá byť akokoľvek neodvratná – nekončí. Apokalypsa ako záverečné proroctvo Biblie otvára pohľad na nové nebo a novú zem, perspektívu, ktorá predstihuje všetky ľudské očakávania. Neznamená koniec, ale nový začiatok života. (s. 17)

Je totiž jasné, že s účelovou racionalitou a jej materialistickým zázemím sa dnešná morálna kríza riešiť nedá. (s. 20)

Svätcov možno obdivovať, modliť sa k nim, vzývať ich, prosiť o zázrak – ale tiež ich pozývať do svojej samoty. (s. 22)

Je tu mravný imperatív: nie všetko, čo by sa mohlo urobiť, sa aj urobiť smie. Zákazy a normy získavajú platnosť z hodnoty, ktorú samy osebe reprezentujú a nie z negatívnych následkov prekročenia. (s. 24)

Kultúra, odtrhnutá od evanjelia má vďaka medializácii ďaleko širší dosah, ako kedykoľvek predtým, hoci nenesie ani nechce nieť posolstvo spravodlivosti, lásky a zmierenia. (s. 38)

Bez aktívneho zapojenia sa do kultúrnych procesov kresťanstvo však stráca priestor pre komunikáciu a možnosť vplyvu na širšiu spoločnosť. (s. 38)

Dá sa povedať, že zápas o úctu k človeku, o návrat jeho dôstojnosti nadobúda na konci nášho tisícročia čoraz väčší význam. Akoby sa hodnote ľudskej bytosti, jej skutočným bolestiam a starostiam venovalo stále menej pozornosti a záujmu. (s. 42)

Výsledkom nášho vykročenia by mal byť počiatok novej, autentickej kultúry, nezávislej od spoločenského diktátu a priazne či nepriazne mediálneho trhu. Nevieť o lepšej ceste, ako by sa dalo pristúpiť k obnove pretrhaných spojení s evanjeliom a k posilneniu kresťanskej identity. (s. 57)

Kultúra je znamením ľudskej pomínuteľnosti. Jej stopy v dejinách nie sú vždy úmerné nádeji, ktorú do nej človek ako tvorca ukladá. Dôkazom toho je, že v konfrontácii s fragmentmi starších kultúr nejednému ich odkazu súčasník prosto nerozumie. (s. 63)

Vrátiť človeku dôstojnosť je otázka, ktorú postmoderna vedome zanedbáva. Materialistická filozofia na ňu nestačí. Akú úctu môže požívať človek, ktorého vzťah k Bohu sa neprestajne znevažuje a nasilu sa mu odopiera výsada duchovného života? (86)

Dôstojnosť človeka je istotou kultúry a oporným bodom každej, aj čisto ľudskej, pozemskej nádeje... Bez kultúry tolerance, porozumenia a lásky, bez etiky milosrdenstva, sa nijaká komunikácia, konsenzus, dohovor na tomto svete nedá uskutočniť. (s. 117)

Nemožno vylúčiť, že namiesto racionality a oveľa lepšie ako prostredníctvom vymožeností, môže priazeň sveta získať návrat kresťanov ku Kristovým blahoslavenstvám. Táto Magna charta kresťanstva je rehabilitáciou milosrdenstva a ľudskej dôstojnosti. Ježišovo učenie prináša svetu oveľa viac ako špekulácie moderných ideológií. ... Do radu kresťanov bude musieť znova zavítať jasná priezračná teológia bez veľkého rozumovania, oveľa väčšia prostota a zrozumiteľnosť. To predpokladá láskavé ruky, ktoré budú ukazovať na konkrétne rany, opatria ich, začnú liečiť, dávať ich do súradníc Božieho poriadku, podobne ako svojich pacientov ukladajú na lôžka sestry Matky Terézie. Som presvedčená, že v zariadeniach tohto rádu práve začína klíčiť zárodok novej kultúry – kultúry nádeje... Nemáme sa čo báť: Tým, ktorí ponúknu svetu nádej, bude patriť budúcnosť. (s. 122 – 123).

Trizuljaková, Eva: Spravodlivosť miesto nádeje. Reflexie a poznámky k fenoménu postmodernity. Pamiatke Ladislava Hanusa. Prešov: Vydavateľstvo Michala Vaška, 1998.

ALEXANDER TRIZULJAK

Biografia

15. mája 1921

Narodil sa vo Varíne pri Žiline ako piate z deviatich detí a prvé z druhého manželstva. Po otcovi, ktorý bol roľník aj železničiar a všestranne činorodá osobnosť, zdedil prirodzenú zručnosť.

1932 – 1939

Chodí na Československú štátnu reálku v Žiline, kde jeho talent – podobne ako talent o niečo staršieho priateľa Vincenta Hložníka – objavil učiteľ kreslenia Zdeněk Balaš. Po ukončení reálky nepomýšľal venovať sa umeniu, no zásluhou V. Hložníka a pod jeho vplyvom začal maľovať.

1943 – 1944

Študuje na oddelení kreslenia a maľovania Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave u profesorov M. Schurmana a J. Kostku.

1945 – 1949

Študuje na Akadémii výtvarných umení v Prahe u prof. K. Pokorného. Boli to plodné roky, počas ktorých Trizuljak dozrieval nielen umelecky, ale aj intelektuálne. Vplyv Pokorného na jeho tvorbu bol veľmi silný, predovšetkým v rovine zodpovednosti k spoločenským úlohám.

1947

Prvýkrát vystavuje spolu s J. Filom a E. Paulovičom v Banskej Bystrici.

1949

Začiatok pedagogickej činnosti na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Popri školských povinnostiach usilovne tvorivo pracuje, čoho výsledkom je pravidelná účasť na domácich výstavách.

1950

Svadba s Evou Řehůrkovou – Trizuljakovou, študentkou druhého ročníka VŠVU.

Prvá účasť na zahraničnej výstave česko - slovenskej plastiky vo Viedni. Potom nasledovalo množstvo ďalších výstav v zahraničí v rámci česko - slovenských, slovenských alebo medzinárodných expozícií.

1951

Udelená Národná cena za sochárstvo a II. cena za účasť v súťaži k 10. výročiu oslobodenia Česko-Slovenska.

1956

I. cena za účasť v celoštátnej súťaži na Pamätník Slovenského národného povstania v Banskej Bystrici (s Ing. arch. K. Palušom).

1957

I. cena za účasť v celoštátnej súťaži na Pamätník pre bratislavský Slavín (v kolektíve s T. Barffayom a J. Kulichom). Ocenený striebornou medailou za účasť na Bienále v Sao Paulo.

1958

Stáva sa členom skupiny 29. augusta, s ktorou až do roku 1961 pravidelne vystavuje .

1959

Laureát Štátnej ceny Klementa Gottwalda za plastiku *Vitazstvo* pre pylón bratislavského Slavína. Udelená osobitná cena za účasť na výstave a súťaži k 15. výročiu oslobodenia Česko-Slovenska v Prahe a Bratislave.

1961

Založil tradíciu pravidelného sochárskeho podujatia Socha piešťanských parkov, ktorá sa začala jeho súbornou výstavou v Piešťanoch. V rokoch 1961 – 1970 bol predsedom organizačného výboru.

1962

Vznikajú prvé torzá vyrastajúce z tvarov vyhladených kameňov a prvé konštruktivistické plastiky.

1963

Organizuje a absolvuje zväračský kurz so sochármi J. Hovorkom, J. Jankovičom a J. Kulichom.

1964 – 1969

Člen výboru a predsedníctva Zväzu slovenských výtvarných umelcov; predseda sekcie maliarov, sochárov, graфикov a reštaurátorov.

1966

Udelená cena Cypriána Majerníka.

1967

Menovaný za predsedu organizačného výboru medzinárodnej výstavy mladých umelcov Danuvius v Bratislave. Bol aj zakladateľom Sympózia v kove v Košiciach a spoluorganizátor sympózií v malbe a dreve v Moravanoch.

Zaslúžil sa o zriadenie Galérie mesta Bratislava, Galérie M. A. Bazovského v Trenčíne, galérie v Komárne a naposledy v Humennom (1988 – 1989).

1972

V dôsledku „normalizácie spoločensko-politickej situácie“ musel zanechať pedagogickú prácu na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave a stiahnuť sa z verejného a spoločenského života takmer na 20 rokov. Počas týchto rokov sa intenzívnejšie venoval výtvarnému dotvoreniu sakrálneho priestoru, vytvoril nespočetné množstvo plastík s náboženskou témou (Ukrižovanie, postavy svätcov), návrhy na oltáre, ambony, svätostánky.

1985

Udelený titul zaslúžilý umelec.

1990

15. októbra akad. soch. Alexander Trizuljak zomrel. Pochovaný je v Bratislave na cintoríne v Slávičom údolí.

2006

Ocenený Cenou Fra Angelica, in memoriam, ktorú udeľuje Rada pre vedu, vzdelanie a kultúru Konferencie biskupov Slovenska za význačný prínos pri tvorbe a šírení kresťanského umenia a kultúry na Slovensku.

EVA TRIZULJAKOVÁ

Biografia

1926

Eva Trizuljaková (rod. Řehůrková) sa narodila 25. septembra v Bratislave v úradníckej rodine. Otec Bohuslav, matka Anna, rod Klimová. Sestra: Miloslava Kodoňová, novinárka.

Do základnej školy chodila v Bratislave, od roku 1938 študovala na Dievčenskom reálnom reformnom gymnázium v Bratislave, ktoré ukončila maturitou v roku 1946. V mladosti prejavovala záujem o literatúru a umenie, navštevovala výstavy, divadlá, čítala časopisy, zvlášť Elán. Významnou udalosťou bolo zoznámenie sa s profesorom Šilhanom (bol to otcov učiteľ) a jeho manželkou, ktorí dali autorke k dispozícii svoju rozsiahlu knižnicu, bohatú na umenovednú literatúru. Tu sa zoznamovala s protagonistami moderného svetového výtvarného života, predovšetkým impresionistami, ktorí napokon natrvalo poznamenali jej výtvarné myslenie.

Sklony k maľovaniu začala rozvíjať počas stredoškolských štúdií. Rozhodujúci vplyv na autorkinu osobnostnú formáciu a duchovný život mala profesorka Mária Pecíková, ktorá sa stala jej celoživotným vzorom.

1944

Prvé a istým spôsobom „osudové“ stretnutie s teológom a historikom umenia prof. Ladislavom Hanusom sa odohralo na katolíckom prázdninovom tábore v Hranovnici. Osobnosť a názory tohto jedinečného katolíckeho intelektuála zásadne ovplyvnili autorkinu duchovnú orientáciu i výber povolania. Hanusov program, tzv. hanusovskú víziu moderného sakrálneho umenia, Eva Trizuljaková napĺňa vo svojej tvorbe. Celý svoj tvorivý život s Hanusovými postojmi nielen konfrontuje, ale v publicistickej činnosti ostatných rokov ich aj tvorivo rozvíja.

1946 – 1949

Študovala na Oddelení kreslenia a maľovania Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave u prof. Jána Mudrocha. V treťom ročníku urobila štátne skúšky z kreslenia a deskriptívnej geometrie, následne štúdium prerušila a v roku 1949 nastúpila na novozaloženú Vysokú školu výtvarných umení, kde sa otvárali prvé dva ročníky. Trizuljaková pokračovala v štúdiu ako druháčka, tak boli zaradení starší študenti. Začínala v ateliéri prof. Ludovíta Fullu.

1946 – 1948

Krátka spolupráca s teológom a historikom umenia PhDr. Valérom Zavarským SJ a Ústrednou katolíckou kanceláriou v oblasti sakrálneho umenia. Spoluprácu tu však brzdila hneď od počiatku odlišnosť názorov na smerovanie moderného náboženského výtvarného umenia. Aj tak bolo stretnutie s p. Zavarským pre študentov veľkým prínosom. Išlo o prvý profesionálny kontakt s teoretikom náboženského umenia, o zoznámenie sa s problematikou sakrálnej tvorby, určenej predovšetkým pre potreby liturgie. Vzájomné kontakty prerušilo policajné sledovanie podobných náboženských aktivít, najmä pokiaľ išlo o oblasť kultúry. Všetko definitívne skončilo uväznením p. Zavarského a zrušením Ústrednej katolíckej kancelárie.

1950 – 1955

Na jar roku 1950 sa ako poslucháčka druhého ročníka VŠVU vydala za Alexandra Trizuljaka. Z manželstva sa narodilo osem detí, takmer všetky sú umelecky činné. Budúci manželia sa pred svadbou dohodli, že Eva Trizuljaková školu dokončí, bola to dokonca podmienka A. Trizuljaka a zároveň sľub, že jej bude všemožne pomáhať. Po narodení prvého dieťaťa školu na rok prerušila. Medzitým L. Fullu zo školy odvolali, a tak po ročnej pauze nastúpila do tretieho ročníka na oddelenie grafiky, ktoré viedol prof. Vincent Hložník. Na konci školského roka porodila druhé dieťa, tentoraz však štúdium neprerušila a po prázdninách normálne nastúpila do školy. Po dohode s prof. Hložníkom pracovala viac doma ako v školskom ateliéri, ktorý navštevovala iba kvôli práci podľa modelu. Pravidelne chodila k profesorovi na konzultácie a do tlačiarenskej dielne. Vďaka svojim výsledkom dokonca získala aj prospechové štipendium. Ako diplomovú prácu robila ilustrácie Sládkovičovho *Detvana* v drevoryte a návrh na celkovú úpravu knihy.

Mesiac pred promóciou sa jej narodilo tretie dieťa, takže štúdium zakončila ako matka troch detí.

1955

Štúdijská cesta do Moskvy, Kyjeva, Leningradu.

1956

Získala ocenenie v súťaži Bratislava za grafický cyklus „Nová Bratislava“.

1956

Štúdijská cesta do Budapešti.

1958

Návrat k maľbe, začína maľovať dunajskú krajinu, dnes už zaniknuté zákutia v povodí Dunaja. V období rokov 1958 až 1962 namalovala do sto obrazov dunajskej krajiny vrátane škíc z exteriéru. K tomu vznikli aj početné kresby.

Pracovala intenzívne, v akýchsi súvislých časových úsekoch, pokiaľ mala energiu a inšpiráciu. V prestávkach medzi tvorbou dohánala resty v domácnosti. Niekedy na celé mesiace takmer zabudla, že je výtvarníčka. Z hľadiska tvorby boli tieto prestávky užitočné, lebo primáli autorku pozeráť sa na výtvarný problém z viacerých stránok a vďaka tomu získavala potrebný odstup.

1959

Štúdijská cesta do Viedne.

1961

Štúdijská cesta do Kodane.

1964

Dlhší študijný pobyt v zahraničí, počas ktorého spolu s manželom navštívili Západný Berlín, Kassel, Mníchov, Paríž, Nice, Bazilej, Viedeň.

1965

Mesačný študijný pobyt vo Francúzsku: navštívila Paríž, Nice, Basel.

1966

Študijný pobyt spolu s manželom, navštívili mestá Benátky, Florenciu, Stuttgart, Essen, Kolín, Frankfurt, Dortmund, Düsseldorf, Karlsruhe, Duisburg.

1968

Študijný pobyt v Ríme a Benátkach.

1970

Začiatkom 70. rokov sa autorka začala venovať textilnej tvorbe, osobitne technike artprotisu; výrazne prispela k etablovaniu sa tohto druhu tapisérie medzi klasické textilné technológie. Do roku 1990 vytvorila v technike artprotisu viac ako tisíc diel. Pozoruhodné sú najmä cykly *Krvavé sonety* (14 artprotisov, výška 3,5 m) a *Loretánske litánie* (15 tapisérií, 2,5 x 1,5 m).

1971

Študijná cesta do Grécka, Bulharska a Juhoslávie. Navštívila Solún, Atény, Delfy, Sofiu, Belehrad.

1972

Manžel Alexander Trizuljak bol pre nesúhlas s politickými praktikami vtedajšieho komunistického režimu prepustený z Vysoké školy výtvarných umení v Bratislave, kde pôsobil ako pedagóg. Na neho i celú rodinu sa vzťahovali tvrdé dôsledky spoločenskej nepriazne, represálií a politického tlaku.

1974

Návrat k maliarskej tvorbe v technike pastel. Najprv išlo o návrhy na artprotisy, ktoré bolo potrebné predložiť do maliarskej komisie SFVU. Od roku 1983 začali programovo vznikáť cykly inšpirované poéziou P. O. Hviezdoslava (*Sonety hviezdne*) a Jána Bottu (*Spevy slobody*). Dlhodobou sa venovala téme apokalypsy. Tvorba posledných rokov nesie v sebe biblické odkazy.

1988

Študijná cesta s manželom a dcérou Pavlou do Paríža.

1990

Dňa 15. októbra zomrel manžel, akademický sochár Alexander Trizuljak.

Po roku 1989 sa Eva Trizuljaková venuje aj publicistike, napr. v časopisoch a periodikách Slovenský denník, SME, Literárny týždenník, týždenník Mosty, Bratislavské listy, Viera a život, občasník Verbum, mesačník OS, týždenník Dominoforum. Napísala a vydala dve knihy: *Môj život je moje krédo* – biografía profesorky Márie Pecikovej (Trnava : Dobrá kniha, 1997) a knihu esejí *Spravodlivosť miesto nádeje* (Prešov : Vydavateľstvo Michala Vaška, 1998).

Autorka usporiadala doma i v zahraničí viac ako štyridsať samostatných výstav. Jej tapisérie a obrazy sú súčasťou zbierkových fondov mnohých múzeí a galérií na Slovensku. Jej diela s náboženským motívom nachádzame v početných rímsko - katolíckych kostoloch a cirkevných inštitúciách.

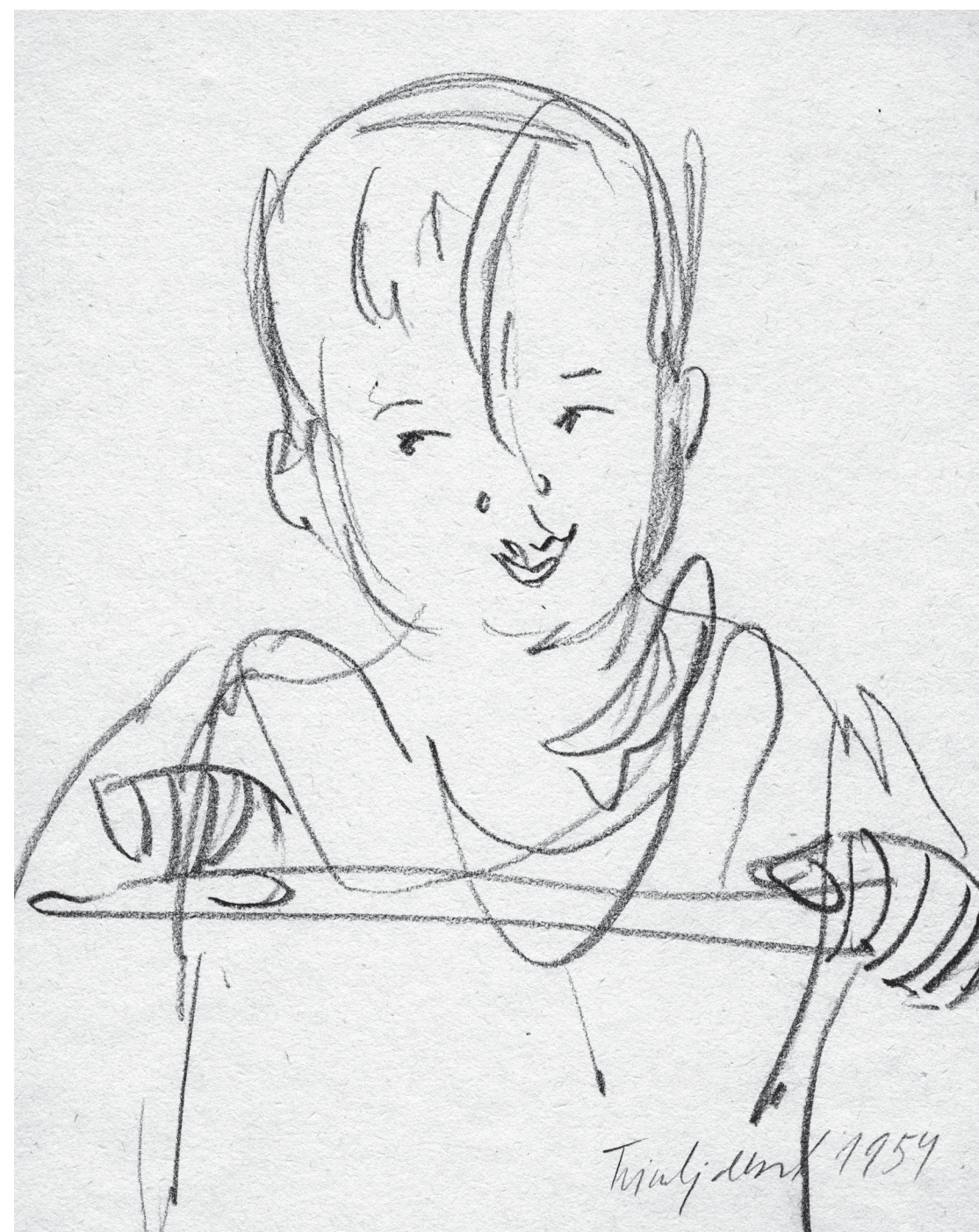
1992

Cena biskupa diecézy Opole (Poľsko) pri príležitosti Bienále sakrálneho umenia.

2003

Ocenená Cenou Fra Angelica, ktorú udeľuje Rada pre vedu, vzdelanie a kultúru Konferencie biskupov Slovenska za význačný prínos pri tvorbe a šírení kresťanského umenia a kultúry na Slovensku.

Žije a pracuje v Bratislave.

VÝSTAVNÁ ČINNOSŤ

Akad. soch. ALEXANDER TRIZULJAK

Samostatné výstavy

- 1961** Prvá súborná výstava v Bratislave (úvod v katalógu L. Kára); súborná výstava v Piešťanoch a prvá výstava v piešťanských parkoch
- 1964** Samostatná výstava v Laden Galerie v Západnom Berlíne (Nemecko); výstava s Vincentom Hložníkom vo Východnom Berlíne
- 1966** Samostatná výstava, Dom umenia, Bratislava (úvod v katalógu J. Mašín)
- 1967** Samostatná výstava vo vlastnom ateliéri na Piešťanskej ulici v Bratislave (kolekcia plastík pre Bienále v Sao Paolo); Samostatná výstava plastík vo Fondazione Pagani, Legnano, Miláno (Taliansko)
- 1972** Súborná výstava, Dom umenia, Bratislava
- 1973** Výber z tvorby, Nitrianska galéria, Nitra
- 1977** Samostatná výstava, Galéria M. A. Bazovského, Trenčín
- 1982** Samostatná výstava A. Trizuljak 1945 – 1981, Bratislava
- 1983** Samostatná výstava Osobnosti slovenského hudobného života v diele A. Trizuljaka, Bratislava (pripravila Slovenská filharmónia)
- 1985** Samostatná výstava Portrét v tvorbe, Nitrianska galéria Nitra; spoločná výstava s manželkou Evou Trizuljakovou, Erfurt (Nemecko)
- 1990** Spoločná výstava s manželkou Evou Trizuljakovou v Dome umenia, Bratislava

Kolektívne výstavy – výber

- 1947** Účasť na výstave spolu s J. Filom a E. Paulovičom, Banská Bystrica
- 1950** Účasť na výstave Česko-slovenská plastika, Viedeň (Rakúsko); Účasť na výstave Výtvarná úroda, Praha (Česko)
- 1951** Účasť na celoslovenskej výstave v Bratislave
- 1952** Účasť na výstave Česko-slovenská plastika, Berlín (Nemecko); Účasť na celoslovenskej výstave v Bratislave
- 1953** Účasť na výstave a súťaži na Svetovom festivale mládeže v Bukurešti (Rumunsko); Účasť na II. prehliadke česko-slovenského výtvarného umenia, Praha (Česko)
- 1953 – 1954** Účasť na výstave Česko-slovenské výtvarné umenie 19. a 20. storočia, Moskva, Leningrad, Berlín, Varšava, Budapešť
- 1954** Účasť na výstave SNP vo výtvarnom umení, Bratislava
- 1955** Účasť na výstave Desiat rokov Česko-Slovenska vo výtvarnom umení, Praha; Účasť na výstave Výtvarníci k oslobodeniu Košíc, Košice; Účasť na III. prehliadke česko-slovenského výtvarného umenia, Praha

- 1956** Účasť na Bienále v Benátkach
- 1957** Účasť na Bienále v Sao Paulo (Brazília) a na Svetovom festivale mládeže v Moskve (Rusko)
- 1958** Účasť na výstave Výtvarníci k 10. výročiu Februára, Bratislava; Účasť na výstave Česko-slovenská moderná plastika, Budapešť (Rumunsko)
- 1959** Účasť na I. medzinárodnej výstave výtvarného umenia socialistických krajín, Moskva; Účasť na IV. celoštátnej prehliadke česko-slovenského výtvarného umenia, Praha;
- 1960** Účasť na výstave k 15. výročiu oslobodenia Česko-Slovenska, Praha, Bratislava
- 1963** Účasť na výstave Slovenské výtvarné umenie, Jazdiareň Pražského hradu, Praha;
- 1964** Účasť na výstave k 20. výročiu SNP, Bratislava
- 1966 – 1967** Výstavy so sochármi J. Klimešom a R. Roubíčkem v Poľsku (Vratislav, Gdaňsk, Varšava); účasť na výstave 20 česko-slovenských umelcov, Štokholm (Švédsko)
- 1967** Účasť na Bienále v Sao Paulo
- 1968** Účasť na Sympóziu v kove a výstave zo sympózia, Východoslovenské železiarne, Košice
- 1970** Účasť na výstave Slovenské výtvarné umenie k 25. výročiu oslobodenia Česko-Slovenska, Praha
- 1971** Účasť na výstave Slovenské výtvarné umenie 1945 – 1970, Bratislava
- 1972** Účasť na I. výstave angažovaného umenia, Dom umenia, Bratislava
- 1974** Účasť na výstavách k 30. výročiu SNP
- 1975 – 1977** Účasť na výstave 30 víťazných rokov, Moskva, Praha, Berlín, Soňa, Bukurešť, Budapešť, Varšava
- 1975** Účasť na výstave k 30. výročiu oslobodenia Česko-Slovenska, Praha, Bratislava
- 1976** Účasť na výstave v 55. výročiu KSC, Bratislava
- 1978** Účasť na prehliadke slovenského výtvarného umenia, Bratislava; účasť na výstave k 30. výročiu februára 1948
- 1979** Výstava s V. Hložníkom a F. Hložníkom, České Budejovice
- 1980** Účasť na výstave Česko-slovenské výtvarné umenie, Moskva
- 1981** Účasť na výstave k 60. výročiu KSC, Bratislava
- 1983** Účasť na výstave Monumentálna tvorba na Slovensku, Bratislava
- 1984** Účasť na výstave k 40. výročiu SNP, Bratislava
- 1988** Účasť na výstave Salón '88, Bratislava

Akad. mal. EVA TRIZULJAKOVÁ

Samostatné výstavy

- 1961** Dunajská krajina (spolu s M. Trangošovou), Galéria Cypriána Majerníka, Bratislava
- 1962** Obrazy dunajskej krajiny, Plzeň, Trnava, Nové mesto nad Váhom, Piešťany
- 1966** Dunajské obrazy (Dunai képek), Československé kultúrne stredisko, Budapešť
- 1967** Obrazy 1966 – 1967, Galéria Cypriána Majerníka Bratislava
- 1972** Výstava obrazov a artprotisov, Dom umenia Bratislava
- 1972** Výstava artprotisov, Oravská galéria Dolný Kubín
- 1973** Výstava obrazov a artprotisov (spolu s A. Trizuljakom), Krajská galéria Nitra
- 1974** Výstava artprotisov, foyer Malej scény v Bratislave
- 1975** Výstava v Oblastnej galérii M. A. Bazovského v Trenčíne, v Delovej bašte Trenčianskeho hradu
- 1977** Jubilejná výstava – maľba a artprotis, Dom kultúry Bratislava
- 1979** Výstava artprotisov, Liptovské múzeum Ružomberok
- 1980** Dunajské obrazy, Galéria Nové Zámky
- 1981** Výstava artprotisov, Katzenberger Quatember, Rakúsko
- 1985** Krvavé sonety, Múzeum P. O. Hviezdoslava Dolný Kubín
- Výstava artprotisov (spolu s A. Trizuljakom), Erfurt, Nemecko
- 1986** Výstava artprotisov a pastelov, Břeclav, Česko
- Výstava artprotisov a pastelov, Mikulov, Česko
- 1987** Výstava artprotisov, Kultúrne centrum Piešťany
- 1988** Výstava artprotisov a pastelov, Katzenberger Quatember, Kapelln, Rakúsko
- 1990** Celoživotné dielo (spolu s A. Trizuljakom), Výstava pastelov, olejomalieb, artprotisov, sôch, Dom umenia Bratislava
- 1991** Výber z diela (spolu so sochami A. Trizuljaka), Oblastná galéria Nitra
- 1992** Výber z diela (spolu so sochami A. Trizuljaka), Oblastná galéria Dunajská Streda
- 1993** Samostatná výstava, Prešovská galéria Prešov
- 1994** Samostatná výstava, Kysucká galéria Čadca
- Samostatná výstava, obrazy a pastelý, Kemptener Kunstkabinett, Nemecko 1995
- Samostatná výstava obrazov a artprotisov, Galéria Komárno
- 1996** Výstava spolu s Michaelou Trizuljakovou, Galéria Art und Weise, Welmbüttel, Nemecko
- 1996** Samostatná výstava obrazov a artprotisov, Ústav vzdelávania Mojmirovce
- Samostatná výstava obrazov a artprotisov, Artgallery a Dom kultúry Devín
- 1997** Obrazy apokalypsy, Lamač, Kostol Ducha Svätého
- 1998** Výstava kolekcie obrazov a artprotisov, Galéria Nami Piešťany
- Výstava kolekcie obrazov a artprotisov, spolu s Pavlou a Michaelou Trizuljakovou, Galéria Mikra Nitra
- Samostatná výstava, Ústav vzdelávania Mojmirovce
- 1999** Samostatná výstava obrazov v priestoroch SAV, Leningradská ul., Bratislava,
- Výber z diela z rokov 1971 – 1999, Nitrianska galéria
- 2000** Samostatná výstava; cyklus Loretánskych litánií, Požitavská galéria Nové Zámky
- Samostatná výstava, Galéria Velehrad, Olomouc, Česko
- 2001** Jubilejná výstava Poriadok svetla, obrazy z r. 2000 – 2001, Galéria MARAT ART, Bratislava

Kolektívne výstavy – výber

- 1957** Slovenská grafika, SNG Bratislava
- 1959** Ženy výtvarníčky, Budapešť, Maďarsko
- 1963** Výstava Slovenské výtvarné umenie, Jazdiareň pražského hradu, Česko
- 1964** Výtvarníci na pracoviskách, Bratislava
- Výstava k 20. výročiu SNP – grafický cyklus Detom mier, Bratislava
- 1965** Prírastky slovenského umenia v SNG 1958 – 1965, Bratislava
- 1966** Výstava súčasného slovenského umenia ku kongresu AICA v Bratislave I. bienále maľby, Košice
- 1971** Výstava slovenských výtvarných umelcov zo zahraničných ciest
- 1972** Československá tapiséria a artprotis, Košice; Viedeň, Rakúsko
- 1973** Československá tapiséria a artprotis, Moskva, Rusko
- 1974** Súčasná slovenská maľba, Galéria M. A. Bazovského Trenčín
- Účasť na výstave MIA v Monze, Taliansko
- 1975** 10 rokov československej artprotisovej tvorby, Brno, Česko
- 1976** Československá tapiséria, Kultúrne centrum, Štokholm, Švédsko
8. výstava slovenského užitého umenia, Bratislava
- Slovenské užité umenie, Káhira, Egypt
- 1980** Československá tapiséria, Magdeburg, Nemecko
- 1987** Výstava 20 rokov tvorby tapisérií ARTPROTIS, Brno, Česko
- 1990** Účasť na výstave slovenských umelcov v Kappelln, Rakúsko
- 1991** Účasť na výstave sakrálnej tvorby v Olomouci, krypta Dómu sv. Václava, Česko
- 1992** Účasť na Bienále sakrálnej tvorby v Opole, Poľsko
- Umelecká rodina Trizuljakovcov, Kultúrne centrum Havířov, Česko
- 1993** Umelecká rodina Trizuljakovcov, Považská galéria Žilina
- Výber z diela, Kultúrne centrum v Dunajskej Strede
- 1994** Výstava kolekcie 30 pastelov, Diecézne múzeum Eisenstadt, Rakúsko
- 1995** Medzinárodné stredo európske trienále v Udine, Taliansko
- Výstava obrazov a artprotisov, Ústav vzdelávania Mojmirovce
- 1996** Účasť na medzinárodnej výstave Construiamo ponti, Rimini, Taliansko
- 1997** Výstava slovenského sakrálneho umenia s názvom Božie svetlo v katakombách srdca, Refektár františkánskeho kláštora, Bratislava
- Účasť na výstave Ecce Homo, Nitrianska galéria
- Účasť v medzinárodnej súťaži spojenej s výstavou na tému Apokalypsy, Diecézne múzeum v Innsbrucku, Rakúsko
- 2002** Bienále kresťanského umenia, Nitrianska galéria
- 2004** Účasť na výstave v rámci projektu medzinárodného kultúrneho dialógu Mesto jako místo pro člověka, Institut Trialog, Brno, reінštalácia v Prahe vo foyer parlamentu Českej republiky

SÚPIS DIELA V MAJETKU ŠTÁTNYCH MÚZEÍ A GALÉRIÍ NA SLOVENSKU

Súpis diela akad. mal. Evy Trizuljakovej a akad. soch. Alexandra Trizuljaka z galerijných a múzejných zbierok vznikol na základe informácií z centrálného katalógu Slovenskej národnej galérie v Bratislave. Rozmery diel sú uvádzané v poradí výška x šírka.

Použité skratky:

GJK	Galéria Jána Koniarka Trnava
GMAB	Galéria M. A. Bazovského Trenčín
GMB	Galéria Mesta Bratislavy
GPMB	Galéria Petra Michala Bohúňa Liptovský Mikuláš
GU	Galéria umenia Nové Zámky
KG	Kysucká galéria Čadca
NG	Nitrianska galéria Nitra
OG	Oravská galéria Dolný Kubín
PGU	Považská galéria umenia v Žiline

SNG	Slovenská národná galéria Bratislava
SNK MS	Slovenská národná knižnica – Matica slovenská
SNM	Slovenské národné múzeum
ŠGGB	Štátna galéria Banská Bystrica
ŠG	Šarišská galéria Prešov
TG	Tatranská galéria Poprad
TGM	Turčianska galéria Martin
VG	Východoslovenská galéria Košice
ZG	Záhorská galéria Senica
ŽM	Žitnoostrovne múzeum Dunajská Streda

Akad. soch. ALEXANDER TRIZULJAK

SOCHÁRSTVO

Jánošík. 1947. Kov, hliník, v. 58 cm.

Majetok GPMB, P 195.

Mirko Nešpor. 1950. Kov, bronz, v. 39 cm. Majetok ZG, S 46.

Jánošík. Okolo 1950. Kov, bronz, v. 58 cm. Majetok SNG, P 102.

Otec. 1950. Kov, bronz, v. 43 cm; v. 14 cm. Majetok SNG, P 2181.

Starý haviar. 1950. Kov, bronz, v. 43 cm. Majetok SNG, P 2336.

Zvárač. 1950 – 1955. Kov, bronz, v. 190 cm. Majetok SNM, UH 11671.

Poprsie Mirka Nešpora. 1950 – 1960. Kov, bronz, v. 60,5 cm.

Majetok SNG, P 94.

Milenci. 1950 – 1960. Kov, bronz, v. 44,5 cm. Majetok SNG, P 968.

Portrét A. Stodolu. 1950 – 1960. Kov, bronz, v. 30 cm.

Majetok SNG, P 424.

Banícka úderka. 1950 – 1960. Kov, bronz, v. 29 cm.

Majetok SNG, P 609.

Detvan. 1951. Kov, bronz, v. 48 cm. Majetok GPMB, P 136.

Banícky učeň. 1951. Kov, bronz, v. 141 cm. Majetok SNG, P 82.

Zvárač. 1951. Sadra, 51cm. Majetok SNG, P 145.

Zvárač Horváth. 1951. Kov, bronz, v. 68,5 cm. Majetok SNG, P 192.

Zvárači. 1952. Kov, bronz, v. 40 cm. Majetok GPMB, P 192.

Družstevníčka. 1953. Kov, bronz, v. 33 cm. GU NZ, P 94.

Hutník. 1953. Kov, bronz, v. 38,5 cm. Majetok NG, P 281.

Otec. 1954. Kov, bronz; drevo, v. 29 cm; v. 20 cm. Majetok GJK, P 258.

Detvianský fujarista. 1954 – 1957. Kov, bronz, v. 48 cm.

Majetok ŠGGB, P 201.

Roľníčka zo Záhoria. 1955. Kov, bronz, v. 30 cm. Majetok ZG, S 47.

Detvianský fujaráš. 1955. Kov, bronz, v. 48 cm.

Majetok SNG, P 294.

Roľníčka. Okolo 1955. Kov, bronz, v. 60 cm. Majetok SNG, P 304.

Detvan. 1955 – 1956. Kov, bronz, v. 189 cm. GPMB, P 183.

Detvan. 1955 – 1956. Kov, bronz, v. 178 cm. Majetok SNG, P 376.

Partizánska pieta. 1956. Kov, bronz, 37 cm. Majetok OG, P 897.

Partizánska pieta. 1956. Kov, bronz, v. 39 cm. Majetok NG, P 144.

Záhoráčka z Malaciek. 1956. Kov, drevo, bronz, v. 28 cm; v. 9,6 cm.

Majetok ZG, S 37.

Detvanec s fujarou. 1956. Kov, bronz, v. 190 cm.

Majetok NG, P 328.

Rodina Nové pokolenie. 1956. Kov, bronz, v. 63 cm.

Majetok SNG, P 443.

Slovensko. 1956. Kov, bronz, v. 30 cm. Majetok SNG, P 1927.

Portrét pani M. M. Okolo 1957. Kov, bronz, v. 37 cm.

Majetok SNG, P 1637.

Moja matka. 1957. Kov, bronz, v. 30 cm. Majetok SNG, P 1926.

Predavačka. 1957. Kov, bronz, v. 35 cm. Majetok NG, P 280.

Matka. 1957. Kov, drevo, bronz, v. 31 cm; v. 20 cm.

Majetok GJK, P 259.

Partizánska pieta. 1957. Kov, bronz, patinovanie, v. 37 cm.

Majetok ŠGGB, P 35.

Partizánska pieta. 1957. Kov, bronz, v. 40,5 cm.

Majetok SNG, P 582.

Štúdia veľkého aktu k pamätníku pre Slavín.

1957. Sadra, patinovanie, v. 300 cm. Majetok SNG, P 620.

Umenie. 1957. Kov, bronz, v. 23,5 cm. Majetok SNG, P 717.

Portrét matky. 1957. Kov, bronz, v. 30 cm. Majetok GMAB, P 34.

Slavín. 1957 – 1960. Kov, kameň, mramor, bronz; 99,5 x 45 x 30 cm.

Majetok GMAB, P 37.

Víťazstvo. 1957 – 1960. Kov, bronz, v. 108 cm. Majetok VGK, P 55.

Šťastná rodina. 1958. Kov, bronz, v. 64 cm. Majetok NG, P 393.

Partizánska pieta. 1959. Kov, bronz, v. 35 cm.

Majetok GPMB, P 137.

Víťazstvo. 1959. Kov, bronz, v. 100 cm; v. 10 cm. Majetok ŠG, P 31.

Milenci. 1959 – 1960. Kov, bronz, v. 110 cm. Majetok SNG, P 612.

Večer. Okolo 1960. Kov, bronz, 42 cm. Majetok OG, P 61.

Mladosť. Okolo 1960. Kov, bronz, v. 158 cm. Majetok GMAB, P 49.

Víťazstvo. 1960. Kov, bronz, v. 100 cm. Majetok NG, P 13.

Dievča. 1960. Kov, bronz, v. 192,5 cm. Majetok SNG, P 1583.

Stojaca žena. 1961. Kov, hydronárium, v. 14,9 cm.

Majetok SNG, P 1315.

Pieseň života. 1961. Kov, bronz, 129 cm. Majetok SNG, P 1493.

Odpočívajúca. 1961. Kov, hydronárium, 15 x 20 cm.

Majetok SNG, P 1316.

Zamyslená. 1961 – 1963. Kov, mosadz, v. 9,5 cm.

Majetok SNG, P 731.

Stojace torzo. 1961 – 1963. Kov, železo, v. 18,5 cm.

Majetok SNG, P 732.

Torzo. 1961 – 1963. Kov, hliník, v. 20 cm. Majetok SNG, P 733.

Slovenská venuša V. 1962. Kov, drevo, bronz, v. 19,3 cm; v. 9 cm.

Majetok ZG, S 51.

Slovenská venuša VI. 1962. Kov, drevo, bronz, v. 16,1 cm; v. 8 cm.

Majetok ZG, S 52.

Sediaca. 1962. Kov, hydronárium, v. 13,2 cm. Majetok SNG, P 1317.

Ležiaca. 1962. Kov, hydronárium, 8 x 15,9 cm. Majetok SNG, P 1319.

Češúca sa. 1962 – 1963. Kov, bronz, v. 17 cm. Majetok SNG, P 773.

Sediace torzo. 1962 – 1963. Kov, liatina, v. 13 cm.

Majetok SNG, P 774.

Čierne more. 1963. Kov, železo, v. 23 cm. Majetok SNG, P 755.

Letiaci. 1963. Kov, hydronárium, v. 11 cm. Majetok SNG, P 1318.

Češúca sa žena. 1964. Kameň, mramor, v. 86 cm.

Majetok SNG, P 820.

Aurel Stodola. 1965. Kov, hydronárium, v. 30 cm.

Majetok GPMB, P 60.

Tiene. 1965. Kov, kameň, žula, bronz, 24 x 90 x 20 cm; 20x11x13cm.

Majetok ŠG BB, P 53.

Torzo. 1965. Kov, bronz, v. 18 cm. Majetok GPMB, P 309.

Torzo – veľké. Okolo 1965. Kov, mosadz, v. 138,5 cm.

Majetok SNG, P 958.

Kvet. Okolo 1965. Kov, hliník, 70 cm. Majetok SNG, P 1026.

Zuby. Okolo 1965. Kov, oceľ, v. 60 cm. Majetok SNG, P 1244.

Triglav. Okolo 1965. Kov, oceľ, v. 58,7 cm. Majetok SNG, P 1270.

Pozdrav zeme. Okolo 1965. Kov, hydronárium, 65 cm.

Majetok SNG, P 1608.

Kvet II. 1966. Kov, hliník, železo, v. 207 cm. Majetok GMAB, P 56.

Variácie na nekonečno IV. 1966. Kov, hliník, v. 203 cm.

Majetok SNG, P 1077.

Variácia na nekonečno VI. 1967. Kov, hliník, v. 195 cm.

Majetok SNG, P 1078.

Variácia na nekonečno VIII. 1967. Kov, hliník, v. 197 cm.

Majetok SNG, P 1079.

Variácia na oceľ I. 1967. Kov, oceľ, v. 103 cm. Majetok SNG, P 1191.

Variácia na oceľ II. 1967. Kov, oceľ, v. 103,5 cm.

Majetok SNG, P 1192.

Variácie na oceľ III. 1967. Kov, oceľ, v. 104 cm.

Majetok SNG, P 1193.

Vpád a obrana. Štúdia pre pomník SNP. 1969. Kov, hliník,

v. 107,7 cm. Majetok SNG, P 1245.

Docent Dr. Virsik. 1973. Kov, bronz, v. 38 cm. Majetok ZG, S 48.

Portrét ženy. 1975 – 1980. Kov, bronz, v. 29 cm; v. 10 cm.

Majetok NG, P 361.

Alexander Moyzes. 1977. Kov, bronz, v. 35 cm; v. 19,6 cm.

Majetok TGM, P 70.

Profesor Moyzes. 1977. Kov, bronz, v. 36 cm. Majetok SNG, P 1971.

Zamyslená. Okolo 1977. Kov, bronz, v. 115 cm.

Majetok GMAB, P 95.

Andrej Plávka. 1978. Kov, bronz, v. 58 cm. Majetok GPMB, P 191.

Andrej Plávka. 1978. Kov, bronz, v. 35 cm; v. 20 cm.

Majetok NG, P 313.

Dezider Kardoš. 1978. Kov, bronz, v. 58 cm. Majetok NG, P 347.

Hájnikova žena. 1979. Kov, bronz, v. 54 cm. Majetok SNG, P 2180.

Andrej Očenáš. 1979. Kov, bronz, v. 32 cm; v. 19 cm.

Majetok NG, P 312.

Žena. 1979. Kov, bronz, v. 50 cm. Majetok GPMB, P 341.

Andrej Plávka. 1979. Syntetické živice, epoxid, drevo, v. 36 cm;

v. 20 cm. Majetok SNK MS, PL 144.

Národný umelec Ladislav Slovák. 1979. Kov, drevo, bronz, v. 40

cm; v. 12 cm. Majetok ZG, S 38.

Andrej Očenáš. 1980. Kov, drevo, bronz, v. 34 cm; v. 12 cm. Majetok

ŠG BB, P 198, P 198; PGU, P 385.

Portrét hudobného skladateľa Ladislava Slováka. 1980. Kov,

bronz, v. 56 cm; v. 10 cm. Majetok NG, P 360.

Národný umelec Bohdan Warchal. 1980 – 1985. Kov, bronz, v. 42

cm. Majetok PGU, P 389.

Mikuláš Schneider-Trnavský. 1981. Syntetické živice, epoxid, v.

58,5 cm. Majetok SNK MS, PL 301.

Alexander Moyzes. 1981. Syntetické živice, epoxid, v. 55,5 cm.

Majetok SNK MS, PL 302.

Eugen Suchoň. 1981. Syntetické živice, epoxid, v. 58,5 cm.

Majetok SNK MS, PL 303.

Portrét Braunera. 1981. Kov, bronz, v. 37 cm. Majetok SNG, P 2123.

Hlava O. F. 1982. Kov, bronz, v. 48 cm; v. 12,5 cm, Majetok ŠG, P 69.

Vladimír Mináč. 1983. Syntetické živice, epoxid, v. 46 cm; v. 17 cm.

Majetok SNK MS, PL 308.

Vladimír Mináč. 1983. Kov, bronz, v. 51 cm; v. 19 cm.

Majetok SNK MS, PL 309.

Matka Mirka Nešpora. 1983. Kov, bronz, drevo, v. 32 cm;

v. 18,5 cm. Majetok ZG, S 64.

Národný umelec Ján Želibský. 1984. Kov, bronz, drevo,

v. 36 cm; v. 18 cm. Majetok ZG, S 65.

Národný umelec Ladislav Novomeský. 1984. Kov, bronz,

v. 70 cm. Majetok ZG, S 89.

Portrét B. Warchala. 1984. Kov, bronz, v. 50 cm.

Majetok GPMB, P 332.

Dievča z Liptova. 1985. Kov, bronz, v. 45 cm. Majetok GPMB, P 342.

Rudo Móric. 1985. Kov, bronz, v. 37 cm; v. 12,3 cm.

Majetok TGM, P 69.

Maša Haľamová. 1985. Syntetické živice, epoxid,

v. 45 cm; v. 12,5 cm. Majetok SNK MS, PL 322.

Rudo Móric. 1985. Kov, bronz, v. 39 cm; v. 20 cm.

Majetok SNK MS, PL 323.

Dr. Karol Vaculík. 1985. Kov, drevo, bronz, v. 55,5 cm; v. 16,5cm.

Majetok GJK, P 337.

Ladislav Nádaši-Jégé. 1987. Kov, drevo, bronz, v. 45cm; v. 11,5cm.

Majetok SNK MS, PL 381.

Univ. prof. MUDr. Konštantín Čársky. 1987. Kov, bronz, v. 55 cm,

Majetok ZG, S 90.

Zasl. um. Miroslav Válek. 1988. Kov, bronz, v. 48 cm.

Majetok GJK, P 421.

Pamätník Ľuda Ondrejova. 1989. Sadra, plátno, štrk, nové

korenie, suché konáriky, papier, v. 42 cm; v. 7 cm.

Majetok LHM Banská Bystrica, P 10379.

KRESBA

Hlava muža. 1947. Kresba ceruzou, 57 x 44,4 cm.

Majetok GMB, C 8911.

Detvianský fujaráš. Okolo 1950. Kresba kriedou, rudkou,

42 x 30,2 cm. Majetok SNG, K 1377.

Štúdia stojacej ženy. Okolo 1950. Kresba rudkou, 41,7 x 29,6 cm.

Majetok SNG, K 1380.

Robotník. 1953. Lavírovaná kresba tušom, 20,4 x 21,5 cm.

Majetok GMB, C 8910.

Matka. 1954. Kresba tušom, 43 x 30,4 cm. Majetok GMB, C

Sediaca žena. 1956. Kresba tušom, 27,4 x 18,6 cm. Majetok SNG, K 2698.

Sediaci ženský akt zozadu. 1956. Kresba tušom, 47 x 32,2 cm. Majetok SNG, K 1379.

Sediaci muž. 1957. Kresba tušom, 31,3 x 22,7 cm. Majetok GMB, C 16405.

Mladé dievča. 1957. Kresba tušom, 60 x 42,3 cm. Majetok GMB, C 16406.

Mladý chlapec. 1957. Kresba sépiou, 35,1 x 33,2 cm. Majetok GMB, C 16400.

Ležiaci akt. 1957. Lavírovaná kresba tušom, 26,7 x 37,4 cm. Majetok GMB, C 16404.

Partizánska pieta. 1957. Tempera, 45 x 32 cm. Majetok GMB, C 8912.

Ležiaca. 1957. Tuš, lavírovanie, papier, 31,5 x 47 cm. Majetok GMB, C 8909.

Zohnutá. 1957. Kresba tušom, 22,6 x 33,5 cm. Majetok GMB, C 8913.

Víťaz. 1957. Akvarel, papier, 45 x 33 cm. Majetok GMB, C 8915.

Sediaca. 1957. Lavírovaná kresba tušom, 33,4 x 45,5 cm. Majetok GMB, C 8903.

Sediaca. 1957. Lavírovaná kresba tušom, 45 x 33 cm. Majetok GMB, C 8904.

Slavín. 1957. Lavírovaná kresba tušom, 45 x 32,5 cm. Majetok GMB, C 8907.

Sediaca roľníčka. 1957. Kresba tušom, 30,5 x 22,6 cm. Majetok GMB, C 16395.

Akad. mal. EVA TRIZULJAKOVÁ

MALBA

Zátoka. Okolo 1956. Gvaš, kartón, 45,2 x 32,6 cm. Majetok SNG, K 4616.

Veľký Manín. 1962. Olej na lepenke, 21,8 x 31 cm. Majetok SNG, O 5444.

Cintorín pod Prašivou. 1959. Olej na lepenke, 30 x 50 cm. Majetok GMB, A 5351.

Prašivá. 1959. Olej na lepenke, 30 x 50 cm. Majetok GMB, A 5352.

Zátoka v Bake. 1959. Olej na lepenke, 50 x 35 cm. Majetok ŽM, O 433.

Dunajská zátoka. 1960. Olej na plátne, 70 x 80 cm. Majetok NG, O 597.

Strieborná zátoka. 1961. Olej, tempera na plátne, 60 x 90 cm. Majetok GMB, A 2374.

Veľká zátoka. 1961 – 1962. Olej na plátne, 70 x 90 cm. Majetok SNG, O 2204.

Predjarie v Bodíkoch. 1961 – 1962. Tempera na plátne, 45,9 x 80,6 cm. Majetok SNG, O 2566.

Predjarie na Dunaji. 1962. Olej na plátne, 57 x 110 cm. Majetok NG, O 508.

Lady na Dunaji. 1962. Olej na preglejke, 60,5 x 89 cm. Majetok NG, O 602.

Devínska Kobyla I. 1962. Olej na plátne, 20 x 24 cm. Majetok ZG, M 327.

Devínska Kobyla II. 1962. Olej na plátne, 30 x 41 cm. Majetok ZG, M 328.

Pri Záhorskej Bystrici. 1962. Olej na plátne, 18 x 25 cm. Majetok ZG, M 329.

Krajina od Dunaja. 1962. Gvaš, kartón, 34,1 x 45,6 cm. Majetok SNG, K 4615.

Les v Palkovičove. 1962. Kombinovaná technika, plátno, 64,9 x 89,8 cm. Majetok SNG, O 4279.

Víťazstvo. 1957. Kresba tušom, 22,5 x 30 cm; 49,7 x 42,2 cm. Majetok GMB, C 16397.

Sediaca žena. 1958. Kresba tušom, 47,5 x 31,8 cm. Majetok SNG, K 1382.

Dievča. 1958. Kresba atramentom, 53,1 x 22,8 cm. Majetok GMB, C 16402.

Akt. 1958. Kresba atramentom, 33,1 x 22,8 cm. Majetok GMB, C 16403.

Marína. 1960. Kresba tušom, 59,7 x 42,2 cm. Majetok GMB, C 16396.

Sediaca. 1960. Kresba tušom, 60 x 42,5 cm. Majetok GMB, C 8905.

Stojaca. 1960. Kresba tušom, 60 x 42,5 cm. Majetok GMB, C 8906.

Matka s dieťaťom. 1961. Kresba tušom, 59,2 x 42 cm. Majetok GMB, C 8908.

Torzo. 1962. Kresba kriedou, 44,4 x 31,7 cm. Majetok GMB, C 16393.

Dievča s vlasmi. 1962. Kresba kriedou, 45,4 x 31,3 cm. Majetok GMB, C 16394.

Jazdec a tátoš. 1964. Kresba tušom, 33,8 x 62,4 cm. Majetok GMB, C 16398.

Variácie na oceľ. 1968. Kresba tušom, 61,8 x 46,3 cm. Majetok GMB, C 16407.

GRAFIKA

Partizánska pieta. 1953. Litografia, papier, 36,2 x 24 cm. Náklad neudaný. Majetok GMB, C 12184.

Podvečer v Šalanoch. 1962. Tempera na lepenke, 48,5 x 77,3 cm. Majetok SNG, O 4280.

Neskorá jeseň. 1962. Olej na lepenke, 49,4 x 70 cm. Majetok SNG, O 4281.

Plytčina v Bake. 1963. Olej na plátne, 78 x 100 cm. Majetok NG, O 322.

Letný deň II. 1963. Tempera na lepenke, 51,2 x 80,8 cm. Majetok SNG, O 4278.

Dunajský háj. 1964. Olej, sololit, 70 x 80,7 cm. Majetok NG, O 550.

Snečný deň. 1964. Olej na lepenke, 50 x 74 cm. Majetok NG, O 598.

Zima. 1964. Olej na plátne, 33 x 54 cm. Majetok GU NZ, M 246.

Zelená štúdia. 1964. Olej na lepenke, 69 x 49,3 cm. Majetok SNG, O 3497.

Dunajská krajina v podvečer. 1960 – 1970. Olej, sololit, 60 x 121 cm. Majetok NG, O 646.

Jarné vody. 1960 – 1965. Olej na plátne, 80 x 100 cm. Majetok OG, O 74.

Vegetácia. 1966. Olej na lepenke, 81 x 118 cm. Majetok SNG, O 3191.

Apokalypsa. 1970. Olej na plátne, 99 x 70 cm. Majetok SNG, O 3676.

Lužný les pri Lábe. 1975. Pastel na papier, 31 x 45 cm. Majetok ZG, M 330.

Krvavé sonety: Nad zemou v letku utkvel na krídlach... 1985. Pastel, krieda na papier, 49,8 x 30,9 cm. Majetok SNK MS, IL 4567.

Krvavé sonety: A národ oboril sa na národ. 1984. Pastel, krieda na papier, 37,5 x 31,3 cm. Majetok SNK MS, IL 4568.

Krvavé sonety: Lem stene, piští vzduch... 1984. Pastel na papier, 31,5 x 48 cm. Majetok SNK MS, IL 4569.

Krvavé sonety: Nad zemou v letku... 1984. Pastel, krieda na papier, 32 x 36 cm. Majetok SNK MS, IL 4570.

Krvavé sonety: Hrúz všetkých... 1984. Pastel na papier, 48 x 31,3 cm. Majetok SNK MS, IL 4571.

Krvavé sonety: Že dožili sme ach... 1984. Pastel na papier, 48 x 45 cm. Majetok SNK MS, IL 4572.

Krvavé sonety: Ó ľudstvo, ľudstvo, tak si vzdialené... 1984. Pastel na papier, 48,5 x 45 cm. Majetok SNK MS, IL 4573.

Krvavé sonety: Keď bratu brat... 1984. Pastel na papier, 48 x 30,4 cm. Majetok SNK MS, IL 4574.

Krvavé sonety: Nuž v barbarstve moc... 1984. Pastel na papier, 45 x 30,7 cm. Majetok SNK MS, IL 4575.

Krvavé sonety: Bo pošpatil si iba krásnu zem... 1984. Pastel na papier, 48,3 x 32,5 cm. Majetok SNK MS, IL 4576.

Krvavé sonety: Alebo zem nech vlasatica spáli... 1984. Pastel na papier, 50 x 34,2 cm. Majetok SNK MS, IL 4577.

Krvavé sonety: ... to tvoje vodcovstvo... 1984. Pastel na papier, 40,3 x 30,4 cm. Majetok SNK MS, IL 4578.

Krvavé sonety: Svár mrcha zvuky. Ba pošpatil si. 1984. Pastel na papier, 48,2 x 27,2 cm. Majetok SNK MS, IL 4579.

Krvavé sonety: Ba pošpatil si iba krásnu zem. 1984. Pastel na papier, 49,8 x 32 cm. Majetok SNK MS, IL 4580.

Krvavé sonety: To ona panovačnosť nadutá. 1984. Pastel na papier, 45 x 31,2 cm. Majetok SNK MS, IL 4581.

Krvavé sonety: Smelo blesky mece... 1984. Pastel na papier, 49,9 x 33,9 cm. Majetok SNK MS, IL 4582.

Krvavé sonety: ... i hučí válka... 1984. Pastel na papier, 34,7 x 33,2 cm. Majetok SNK MS, IL 4583.

Krvavé sonety: ... ba pošpatil si iba krásnu zem... 1985. Pastel na papier, 48 x 31,2 cm. Majetok SNK MS, IL 4584.

Krvavé sonety: V sutiny jasný palác kultúry. 1985. Pastel na papier, 48 x 31,5 cm. Majetok SNK MS, IL 4585.

Duch jeho jasný, mračný jeho cit. 1985. Pastel na papier, 58 x 40 cm. Majetok GMB, A 5545.

Leteli veľky vzteky na preteky. 1985. Pastel na papier, 58 x 40 cm. Majetok GMB, A 5546.

Elégia na Matku Slávy. 1987. Pastel na papier, 82 x 57 cm. Majetok SNK MS, O 2065.

GRAFIKA

Detvan I. 1955. Drevoryt, papier, 23 x 17 cm. Náklad 20 ks. Majetok ŠG, G 103.

Detvan II. 1955. Drevoryt, papier, 24 x 18,5 cm. Náklad 20 ks. Majetok ŠG, G 140.

Nová Bratislava. 1956. Litografia, papier, 24 x 42 cm. Náklad 100 ks. Majetok ŠG, G 234.

Nová Bratislava II. Mlyn. 1956. Litografia, papier, 23,8 x 40 cm. Náklad 100 ks. Majetok ŠG, G 235.

Budova mlynu v Bratislave. 1956. Drevoryt, kartón, 24,5 x 56,5 cm. Náklad 100 ks. Majiteľ GMB, C 7911.

Detská izba. 1961. Linorez, papier, 43,5 x 62 cm. Náklad 20 ks. Majetok GPMB, G 275.

Slnko nad zátokou. 1961. Igeloryt, papier, 27,2 x 59 cm. Náklad 100 ks. Majetok SNG, G 3987.

Dlhá zátoka. 1961. Igeloryt, papier, 30,5 x 51,3 cm. Náklad 100 ks. Majetok SNG, G 3988.

Dievča s loptou. 1961. Linorez, papier, 31,5 x 20 cm. Náklad 200 ks. Majetok ŠG, G 102.

Dieťa v lese. 1961. Igeloryt, papier, 30,7 x 37,7 cm. Náklad 20 ks. Majetok SNG, G 3984.

Dom na hrádzi. 1961. Igeloryt, papier, 19,4 x 29,7 cm. Náklad 100 ks. Majetok SNG, G 3985.

Dunajský les. 1961. Igeloryt, papier, 19,1 x 30 cm. Náklad 200 ks. Majetok SNG, G 3986.

Tíšina v Hamuliakove. 1962. Linorez, papier, 24 x 33,3 cm. Náklad 200 ks. Majiteľ GMB, C 9209; GPMB, G 160; ŠG v, G 292.

Kytica. 1962. Linorez, papier, 31,2 x 22 cm. Náklad 100 ks. Majiteľ GMB, C 9210; ŠG Prešov, G 294.

Zimná zátoka. 1962. Linorez, papier, 15,7 x 21,5 cm. Náklad 20 ks. Majiteľ GMB, C 9211; ŠG, G 293.

Zimná zátoka. 1964. Drevorez, papier, 15,5 x 21,5 cm. Náklad 20 ks. Majetok GPMB, G 158.

Strach. 1963. Litografia, papier, 48 x 33,5 cm. Náklad 20 ks. Majetok NG, G 57; TG, G 137.

Deti zavlečených rodičov. 1963. Litografia, papier, 46 x 66 cm. Náklad 20 ks. Majetok NG, G 58; TG, G 136.

Detská izba. 1963. Litografia, kartón, 46,3 x 65 cm. Náklad 100 ks. Majiteľ GMB, C 9652.

Šarkany. 1963. Litografia, papier, 59 x 38,5 x 74 cm. Náklad 100 ks. Majetok NG, G 51.

Na piesku. 1963. Litografia, papier, 39 x 54 cm. Náklad 20 ks. Majetok NG, G 52.

Červené melóny. 1963. Litografia, papier, 50 x 55 cm. Náklad 20 ks. Majetok NG, G 53.

Dievča a kniha. 1963. Litografia, papier, 46,5 x 31 x 62 cm. Náklad 20 ks. Majetok NG, G 54.

Sladký spánok. 1963. Litografia, papier, 40 x 57,5 cm. Náklad 100 ks. Majetok NG, G 55.

Z partizánskej dediny. 1963. Litografia, papier, 45 x 62 cm. Náklad 20 ks. Majetok NG, G 56.

UŽITÉ UMENIE

Biela ako sneh – červená ako krv. 1971. Textil, artprotis, 92 x 124 cm. Majiteľ ŠGMB, UP 46.

Mahuliena. 1971. Textil, artprotis, 215 x 125 cm. Majetok GMB, A 3854.

Princezná so zlatou hviezdou. 1971. Textil, vlna, artprotis, 165 x 125 cm. Majetok SNK MS, UT 8.

Snehová kráľovná. 1971. Vlna; vlákna kovové, artprotis, 200 x 107 cm. Majetok TG, UP 1.

Lignum Crucis. 1971. Textil, vlna; textil, vlákno kovové; kov, artprotis, 153 x 100 cm. Majetok SNG, O 3994.

Zlatovláska. 1971. Textil, vlna; textil, vlákno kovové, artprotis, 156,5 x 119 cm. Majetok SNG, O 3995.

Pyšná princezná. 1971. Textil, vlna; textil, vlákno kovové; bavlna, artprotis, 185 x 106,5 cm. Majetok SNG, O 3996.

Morena Muriena. 1971. Textil, vlna; textil, vlákno kovové; lan, artprotis, 190 x 120 cm. Majetok SNG, O 3997.

Mahuliena. 1971. Textil, vlna; vlákno kovové, artprotis, 200 x 126 cm. Majetok SNG, O 4155.

Šípková Ruženka. 1971. Artprotis, 213 x 130,5 cm. Majetok SNG, O 4156.

Zelenovlasá víla. 1971. Textil, vlna; vlákno kovové, artprotis, 212 x 150 cm. Majetok SNG, O 4157.

Makom vysievaná. 1971. Textil, vlna, artprotis, 200 x 138 cm. Majetok SNG, O 4158.

Poludnica. 1971. Textil, artprotis, 199 x 132 cm. Majiteľ GMAB, O 737.

Vietor. 1973. Textil, vlna, artprotis, 226 x 153 cm. Majetok SNG, O 4410.

Makom vysievaná. 1973. Textil, artprotis, 215 x 126 cm. Majiteľ GMAB, O 731.

Utečenci. 1974. Textil, artprotis, 85 x 151 cm. Majetok SNK MS, UT 23.

Štúdia k sonetu. 1974. Textil, artprotis, 132 x 92 cm. Majetok SNK MS, UT 24.

Matka Slova. 1974 – 1975. Textil, aplikácia, 275 x 140 cm. Majetok SNM – Múzeum Bojnice, G 2380.

Sobáš nad sobáši. 1975. Textil, vlna, artprotis, 220 x 7 cm. Majiteľ: SNG, UP-I 109.

Niké. 1975. Textil, artprotis, 240 x 140 cm. Majiteľ: GMAB, O 730.

Matka Slávy. 1976. Textil, artprotis, 165 x 104 cm. Majetok SNK MS, UT 22.

Mladucha. Okolo 1977. Textil, 178 x 117 cm. Majiteľ: GMAB, O 194.

Slovenská pieseň. 1979. Textil, rúno; artprotis, 200 x 66 cm. Majetok KG, O 442.

Zrod ohňa. 1980. Textil, rúno; artprotis, 140 x 106 cm. Majetok KG, O 443.

KRESBA

Stromy a rákosie. 1961. Tuš, papier, 31,7 x 45,5 cm. Majetok GMB, C 9114.

REALIZÁCIE PRE ARCHITEKTÚRU

1964 Keramická stena na budove vodární na Prešovskej ulici v Bratislave

1972 Kamenná mozaika na sídlisku Hliny v Žiline

1974 Triptych, artprotis, STV, vestibul televíznej veže na Kamzíku, Bratislava

1976 Triptych, artprotis, Výskumný ústav vinársky, Modra Artprotis, kultúrny dom, Krakovany Artprotis, kultúrny dom, Šintava

ZOZNAM VYSTAVENÝCH DIEL NA VÝSTAVE EVA A ALEXANDER TRIZULJAKOVCI

Považská galéria umenia v Žiline (veľká výstavná sieň) 30. 3. – 30. 4. 2006

Akad. soch. ALEXANDER TRIZULJAK

PLASTIKA

- Tri Svätoplukove prúty**, 1971, model plastiky pri diaľnici Bratislava – Malacky, hliník, v 142 cm
- Konstruktivistická plastika II.**, 1965, hliník, v 100 cm
- Konstruktivistická plastika**, 1965, štúdia, hliník, v 35 cm
- Konstruktivistická plastika (Vzťahy)**, 1972, hliník, v 41 cm
- Konstruktivistická plastika I.**, 1965, hliník, v 190 cm
- Variácie I.**, 1974, hliník, v 29 cm
- Variácie II.**, 1974, hliník, v 29 cm
- Kvet**, 1966, hliník, v 200 cm
- Kvet**, 1974, štúdia, hliník, v 42 cm
- Štúdia oltára I.**, 1973, hliník, v 10 cm
- Štúdia oltára II.**, 1973, hliník, v 8,7 cm
- Štúdia oltára III.**, 1973, hliník, v 8,7 cm
- Štúdia pomníka J. Murgaša**, 1972, hliník, v 33,5 cm
- Skrinka**, 1966, oceľ, v 100 cm
- Štít**, 1. kópia – nechala vyhotoviť Eva Trizuljaková v r. 2005 podľa originálu Alexandra Trizuljaka, Štít, 1966, oceľ, v 180 cm
- Variácie II.**, 1967, bronz, v 39 cm
- Variácie I.**, 1967, bronz, v 41 cm
- Variácie IV.**, 1967, bronz, v 37 cm
- Torzá – Kompozície**, 1988 – 1990, štúdia pomníka troch Holokaustov 20. storočia, 1990, bronz, v 16 cm
- Torzá – Kompozície**, 1988 – 1990, štúdia pomníka troch Holokaustov 20. storočia, 1990, bronz, v 10 cm

- 1977** Cyklus 12 malieb, striekany vypaľovací lak na hliníku, internát Družba v Bratislave
- 1979** Triptych, artprotis, Štátna poisťovňa Nitra
- 1981** Triptych, artprotis, Kultúrny dom Topoľčany
- 1983** Artprotis na pošte v Podunajských Biskupiciach, Bratislava
- 1985** Artprotis pre ubytovňu EMO v Leviciach Súbor artprotisov do Hviezdoslavovej horárne, Babia hora
- 1986** Artprotis v telovýchovnom zariadení v Humennom
- 1987** Triptych, gobelín, Kultúrny dom Dolný Kubín Artprotis na MNV (dnes Miestny úrad), Snina Artprotis v Kultúrnom dome v Nitre

TVORBA PRE LITURGICKÝ PRIESTOR

1971 – 1974

Artprotis v sídle prepošta, Nové mesto nad Váhom

1971 Artprotis na Biskupskom úrade v Spišskej Kapitule

1973 Artprotis na Biskupskom úrade v Nitre Artprotis v kostole v Bošanoch

1974 Artprotis v kostole v Lúčnici nad Žitavou

1977 Artprotis v kostole v Hričove

1978 Súbor liturgických artprotisov v kostole v Dolnej Lehote

1980 Artprotis v kostole v Zlatej Bani

1981 Artprotis v kostole vo Vavrečke

1983 Súbor liturgických artprotisov v kostole v Plavči

- 21. Torzá – Kompozície**, 1988 – 1990, epoxid, v 25 cm
- 22. Torzá – Kompozície**, 1988 – 1990, epoxid, v 25 cm
- 23. Torzo – Ležiaca**, 1. kópia – nechala vyhotoviť Eva Trizuljaková v r. 2005 podľa originálu Alexandra Trizuljaka, Torzo, 1964 – 1965, hydronárium, v 51 cm
- Štúdia pomníka J. Murgaša**, 1972, hliník, v 27 cm
- Raketostroj I.**, 1962, oceľ, v 152 cm
- Raketostroj II.**, 1962, oceľ, v 140 cm
- Vítazstvo**, 1967 – 1990, hliník, v 235 cm

KRESBA

- Človek a dravec**, 1962, papier, litografická krieda, 43x30 cm
- Človek a dravec**, 1962, papier, litografická krieda, 43x30 cm
- Torzá I.-III.**, 1990, papier, ceruza, á 13x18 cm
- Variácia na oceľ**, 1968, ručný papier, tuš, 59x42 cm
- Variácia na oceľ**, 1968, ručný papier, tuš, 59x42 cm
- Variácia na oceľ**, 1968, ručný papier, tuš, 59x42 cm
- Variácia na oceľ**, 1968, ručný papier, tuš, 59x42 cm
- Variácia na oceľ**, 1967, ručný papier, tuš, 59x42 cm
- Variácie na ocelové pásy I.-IV.**, 1967, papier, guľčkové pero, á 19,5x14,5 cm
- Variácie na ocelové pásy V.-VI.**, 1967, papier, guľčkové pero, á 19,5x14,5 cm
- Variácie na ocelové trámy I.-III.**, 1967, kartón, tuš, á 30x8 cm
- Kybernetická plastika**, 1964, papier, tuš, 35,5x22 cm

Akad. mal. EVA TRIZULJAKOVÁ

ARTPROTIS

- Sonet IX. Kresťanstvo tvoje lož je**, Z Cyklu Krvavé sonety, 1974, 351 x 147 cm
- Sonet X.. Noc barbarstva**, Z Cyklu Krvavé sonety, 1981, 262 x 142 cm
- Sonety XXIII. Vysoko dlieš Pane**, Z Cyklu Krvavé sonety, 1980, 327 x 140 cm
- Sonet XXIV. Krváca srdce mi**, Z Cyklu Krvavé sonety, 1975, 338 x 140 cm
- Sonet XXVIII. Ja myslím duch sa rovná vode**, Z Cyklu Krvavé sonety, 1980, 324 x 145 cm
- Elégia II.**, Z cyklu na poéziu Jána Hollého Elégia Matky Slávy, 1987, 252 x 140 cm
- Elégia III.**, Z cyklu na poéziu Jána Hollého Elégia Matky Slávy, 1987, 252 x 138 cm
- Potešenie zarmútených**, Z cyklu Loretánske litánie, 1988, 230 x 132 cm
- Kráľovná mučeníkov, Z cyklu Loretánske litánie**, 1989, 240 x 139 cm
- Hviezda ranná, Z cyklu Loretánske litánie**, 1988, 234 x 146 cm
- Brána nebeská, Z cyklu Loretánske litánie**, 1988, 226 x 138 cm
- Ruža duchovná**, 1988, 230 x 142 cm
- Žena Slnkom odetá, Z Mariánskeho cyklu**, 1989, 240 x 138 cm
- Korist' vetrov II., Z cyklu Spevy slobody**, 1988, 227 x 145 cm
- Žalm žaloby, Z cyklu Spevy slobody**, 1991, 206 x 128 cm
- Trojica**, 1973, 200 x 390 cm
- Slnko Slávy**, 1975, 346 x 210 cm
- Apokalypsa**, 1973, 135 x 160 cm
- Jesenná krajina**, 1972, 102 x 139 cm
- Dunajská krajina**, 1972, 102 x 139 cm

MAL'BA

- Zauzlenie I.**, 1970, olej, lepenka, 123 x 64 cm
- Zauzlenie II.**, 1970, olej, lepenka, 123 x 64 cm
- Vegetácia I.**, 1970, olej, lepenka, 123 x 64 cm
- Vegetácia III.**, 1970, olej, lepenka, 123 x 64 cm
- Podvečer**, 1962, olej, lepenka, 50x35 cm
- Madona**, okolo 1980, pastel, papier, 35 x 22 cm
- Z cyklov:
 - Veľký Manín**, 1960 – 1961; Vyšné Kamence, 1961; **Dunajská krajina**, 1962, olej, lepenka, (15 ks obrazov) 20,6 x 29,3 cm, 23 x 28,5 cm, 24 x 36,5 cm
 - Jarná zátoka I.**, 1962, gvaš, papier, 32,5 x 44,5 cm
 - Jarná zátoka II.**, 1962, gvaš, papier, 32,5 x 44,5 cm
 - Jarná zátoka III.**, 1962, gvaš, papier, 32,5 x 44,5 cm
 - Jarná zátoka V.**, 1962, gvaš, papier, 32,5 x 44,5 cm
 - Jarná zátoka IV.**, 1962, gvaš, papier, 32,5 x 44,5 cm
 - Jarná zátoka VI.**, 1962, gvaš, papier, 32,5 x 44,5 cm
 - Kytica**, 1967, olej, lepenka, 44 x 32,5 cm
 - Ostrov**, 1966 – 1967, olej, lepenka, 35 x 49 cm
 - Ostrov II.**, 1968 – 1969, olej, lepenka, 35 x 49 cm
 - Spevy slobody I.**, 1985, pastel, papier, 32 x 24,8 cm
 - Spevy slobody IV.**, 1985, pastel, papier, 34,5 x 22,8 cm
 - Spevy slobody (Ó Tatra mati drahá)**, 1985, pastel, papier, 32,3 x 25 cm
 - Spevy slobody V.**, 1985, pastel, papier, 31,5 x 24 cm
 - Spevy slobody VI.**, 1985, pastel, papier, 32 x 24 cm
- Abysus abysum invocat** (Priepasť priťahuje priepasť), 1989, pastel, papier, 31,5 x 17,5 cm
- Abysus abysum invocat II.**, 1989, pastel, papier, 31,5 x 15,8 cm
- Abysus abysum invocat** (Priepasť priťahuje priepasť), 1994, pastel, papier, 30,3 x 9,3 cm
- Teš sa pláň a pustatina** (Iz 35, 1), Z cyklu Poriadok svetla, 2001, pastel, papier, 70 x 50cm
- Priepasť volá priepasť**, Z cyklu Poriadok svetla, 2002, pastel, papier, 70 x 50 cm
- Vydám ti poklady z temnosti** (Iz 45/3), Z cyklu Poriadok svetla, 2002, pastel, papier, 70 x 50 cm
- V údolí videnia podkopávajú múr** (Iz 22, 5), Z cyklu Poriadok svetla, 2002, pastel, papier, 70 x 50 cm
- Bohatstvo, spása, múdrosť a poznanie** (Iz 33, 6), Z cyklu Poriadok svetla, 2002, pastel, papier, 70 x 50 cm
- Kráľovná anjelov**, 2002, pastel, papier, 65 x 50 cm
- Pomocnica kresťanov**, 2002 pastel na novinovom papieri, 64 x 46 cm
- Tieseň a záchrana** (Iz 33, 7), 2002, pastel na novinovom papieri, 64 x 44 cm
- Vystúp hore I.** (Zj), 2002, pastel, papier, 70 x 50 cm
- Hlas z neba** (Zj), 2002, pastel, papier, 70 x 50 cm
- Výstup hore**, Z Cyklu poriadok svetla, 2002, pastel, papier, 70x50 cm
- Križová cesta II.**, Pán Ježiš berie kríž na svoje plecía, 2002, pastel na novinovom papieri, 63,4 x 44,5 cm
- Križová cesta V.**, Šimon Cyrenejský pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž, 2002, pastel na novinovom papieri, 63,5 x 44 cm
- Križová cesta VIII.**, Pán Ježiš napomína plačúce ženy, 2002, pastel, papier, 68 x 44 cm

GRAFIKA

- Marek**, 1962, linorez, papier, 16 x 12 cm, náklad neudany
- Deti pri vode**, 1961, linorez, papier, 22,5 x 33,5 cm, náklad 100 ks
- Dievčatko s loptou**, 1961, linorez, papier, 31,7 x 20 cm, náklad 20 ks
- Dunajská zátoka**, 1961, linorez, papier, 28 x 20 cm, náklad 20 ks
- Dunajský les**, 1961, linorez, papier, 19,8 x 30 cm, náklad 100 ks
- Veľká zátoka**, 1961, linorez, papier, 27,3 x 34 cm, náklad 200 ks
- Tri stohy**, 1961, linorez, papier, 27,5 x 31,5 cm, náklad 200 ks
- Portrét Alexandra Trizuljaka**, 1962, linorez, papier, 12,5 x 8,5 cm, náklad neudany
- S Katkou**, 1962, linorez, papier, 19 x 13,5 cm, náklad neudany

AT THE SCULPTOR'S STUDIO OF ALEXANDER TRIZULJAK

When a man enters a sculptor atelier he begins to think of another world. Of the world which on one side is asking questions and on the other is very limited to respond to them. It took me quite a long time to have a look around. I tried with very much of a preciseness to think about the context of sculptor's mind within his inner world and the world behind the atelier's door.

To stay in Alexander Trizuljak's atelier affected me as if I was visiting museum or gallery bailes which right now was left by the author. In that moment I realized that the sculptor's language was of smart and comprehensible matter influenced by ambient where he lived and worked. I was also aware of necessity to link biographical evidence of a sculptor with the surroundings which formed him, where he was gathering energy, background where he studied and worked. Perhaps they were much-favoured Balas's students, Alexander Trizuljak and a bit older Vincent Hloznic at Žilina high school to whom a teacher insisted on improving of their gifts at some of artistic specialized schools or possibly it was realistic course of his

Pedagogue Karol Pokorny, at Prague Academy of Creative Art (1945 – 1949).

In spite of a great respect towards Professor and surroundings, as if he was much more opened to the attitude of Jozef Kostka at Slovak Technical University, where he had visited drawing and painting section before he attended Academy of Creative Art in Prague (1948 – 1949).

Therefore his creating is proceeding from portrait image of tinge and breath of a human body seeking to find position in material. In looking for creative forms that allow to show body movement or gesture, which defined feelingful and explored sculptor's illusoriness, using an energy variations of light and shadow stroke.

Prague was behind him and he was strenuous by efforts to overcome realism which was signified by occasional classicism already mentioned Pokorny's instruction with increasing of own inwardness and focusing on a new period of his sculptor's expression.

His creation in later period is getting along retiring transformation from monumental aspect of realistic sculpture to sculpture in version of space objects, through the union of constructivism sculptures. By this Trizuljak aspired not for radical march in his present

reasoning but he is losing contrast comparing to first author phase. He is at once finding new constructivism recognition and is fully beginning to identify with geometry and clear, smart constructivism.

By this is Trizuljak bringing into modern sculpture new dimension, new value.

If Trizuljak in classic sculpture provided the possibility to modeling hand in clay to reproduce looks of reality, if we perceive it with intensity from one day to the next, just as well he was able to go through the meaning of material under its surface and with a great feeling to sculpture visual touches in consequence of depth geometry. Further to what adventitious dynamics of living structures creates their architecture, reasoning, their composition and structural values.

He uncovers forms and although they keep point of reality contact, they are not subordinated to it. They are the forms which are able to express something above the quality of real objects and therefore are separate from imitation whatsoever. They are neat and serene shapes endowed with organic perfection that reveal vehement adherence to everything alive.

Number of Trizuljak's plastics or objects placed in public space, or that gallery below bare heaven, where there is an opportunity for the visitants to spend some time with his plastic arts and have an inner conversation within, during which is asking questions and the material or the expression of the sculpture which is providing him with the answers. After all, the author forced his own visions into the plastic art and is transforming it into his particular version of his thoughts. His „dream“ that is confessing in material of the sculpture is revealing as if Trizuljak grew by the vividness which geometrizes stylization of shape and understands them as true model of his message (cybernetic and space sculptures, verticals and variations for unlimited time, etc.).

Trizuljak is learning lessons from his teachers, which is applying in his later sculptures bigger or smaller ones, that the sculpture is not only about the surface but the inner strength is the one which is essential, it is just the one which created their surface and its the core that is coming out just as lava surges out and stiffens at once.

In a sculptural group filled with impressionability is an author not focusing that much on physiognomy but above all is momentariness of the expression and therefore is using Mors modelling that consists of emphasisization of extent and place, sinus and mortise which give rise to the light game and are forcing ambient space to penetrate inside of sculpture material and therefore to bring into line with shape that is connected with structure.

(Fragments, Shadows, Water Maid, etc.).

Here is where Trizuljak is irreplaceable and that is necessary to perceive it as one of the fundamental attitudes that are conditioned for development of modern plastic art of that period in growth of sculpture art in Slovakia, but being aware of Trizuljak's unique, as he beyond question reached Slovak sculptural history as one protagonist of new resources, that brought new working technology.

Milan Mazúr, March 2006

Translation: Adela Čierna

EVA TRIZULJAKOVÁ'S ART AS A WAY OF HOPE

... the expressivity of a painting style, the luminous vibration of colour, the enchantment and authority of the depicted scenes, the need to paint for painting itself making colour be the utter protagonist – those are the facts that make us think about the sense of the work of art which is full of spiritual energy and, in the latest period of the painter, is carrying the message about the finite...

The previous is my synopsis of the work of the academic painter Eva Trizuljaková, who, in her small cosmos, managed to discover Cosmos – the Order of Things, the sense of the human pilgrimage intertwined with happiness and grief, the harmony between matter and spirit and the principle of Love. In her Cosmos, the triad of the Truth – the Good – the Beauty are interconditioned. Notably, the series of pastels from her latest period (*Apokalypsa* – Apocalypse, 1985 – 2001; *Poriadok svetla* – Order of Light, 2001; *Križová cesta* – Stations of the Cross, 2001 – 2002) show her personal testimony of a discovered treasure, namely, that the main objective of man is looking for the truth, that man`s aim is to love and be loved and that man was created also for beauty.

Eva Trizuljaková's arduous artistic search was accompanied by courageous experimentation. Her journey, the result of which is surprisingly extensive and aesthetically contributing work, is comparable to those of great artistic personalities of prolific creative power, however, it is hardly comprehensible considering the fact that the artist is a mother of eight. At this point, we need to appreciate not only the immense industriousness and self-discipline of the artist, but also the attitude of her husband, the academic sculptor Alexander Trizuljak, who impelled her to work, gave her useful advice and criticism, showed interest in each new piece of art and helped her to present the work in public. The dialogue between life partners was enriched by the dialogue between two artists.

Eva Trizuljaková started her career in the sphere of art as a graphic artist. She devoted her first creative years exclusively to the graphic art. For some time, she also tried to produce drafts for illustrations, as a continuation to her diploma thesis, but discovered that this was not her direction. She got a post gradual stipendium just after her graduation. She was drawing Bratislava sites that could be seen from her studio at the sixth floor in Záhradnícka Street. The studio overlooked the new part of the city, the Little Carpathians, the railway station and others. She used the technique of lithography and wood engraving to treat this subject. The number of these graphic prints can be counted in dozens (e. g. *Nová Bratislava* – New Bratislava, 1956; *Budova mlynu v Bratislave* – Building of a Mill in Bratislava, 1956).

The artist produced several graphic prints with the motif of Danube landscape using the technique of wood engraving, linocut and polythenecut (e. g. *Slnko nad zátokou* – Sun above the Creek, 1961, a polythenecut; *Zimná zátoka* – Winter Creek, 1964, a woodcut). Her favourite theme

was also the figural motif of playing children (e. g. *Dievča s loptou* – Girl with a Ball, 1961, a linocut; *Detská izba* – Children's Room, 1961, a linocut). The artist was awarded honorable mention for the lithograph portraits of her children during her studies. Firm lines, marked contours and intersecting black and white areas form a clear graphic style. Coloured graphic is rare. The graphic works of the artist are considered to be only an *entré* – an act of a good student, who did not want to dissappoint her master. Trizuljaková soon understood that the graphic art is not close to her aesthetic sense and that she needed colour and light to express herself. At this point of her career, the artist began to walk round the cosy nooks of the Danube basin with a colour palette.

The landscape-painting dominates the work of Trizuljaková in the following period, which lasts until the year 1969. The innumerable pictures of the Danube basin and the Danube`s creeks bring to life the former beauty of this area (*Zátoka* – Creek, 1962; *Hamuljakovo*, 1962; *Šulany*, 1962). The pictures fascinate us by their calm rhythm, richness and uniqueness of the shapes and colours. We can see bushes and trees dancing in a summer breeze or twisting under the power of a tempest, all in the massive and intertwined lines on the surface of the pictures. She reflected the scenes, which did not preserve to the present day, with the flair for the composition balance of a photographer. The Trizuljaková's Danube, bushes and trees express the vital principle of three elements: water, soil and light. It is thanks to the connection of these three elements that her landscapes present a special kind of silence. The landscapes are neither melancholic, nor sentimental, but deeply experienced. Through the exact drawing of the seen, the painter gave the world of her pictures a gentle look, where the country becomes umbrage for the artist's soul. This was also the case with the oil paintings with the motif of mountains (e. g. *Veľký Manín*, 1960 – 1961; *Vyšné Kamence*, 1962), where the dominating rudimentary tones of colour express the artist`s humbleness, admiration and respect for the majesty of the nature.

It is a paradox that her further development was caused by health problems. In the late sixties, Trizuljaková was diagnosed an allergy to turpentine, which made her give up oil-painting and look for new technical solutions for her work. She then concentrated on the area of the textile work, in which the author-weaving was slowly developing in Slovakia and Bohemia. The technique of a woven drapery and the monumental art had not had a strong tradition in the Slovak context. So Trizuljaková was, in a way, one of the pioneers in this branch of art, especially in the textile technique of artprotis that was developed in the institution for the research of wool – Výskumný ústav vlnársky in Brno, in 1963 (F. Pohl and V. Skála).

This technique is based on a simple or multiple mechanical quilting of the entire textile surface, which is created according to the plans made by the artist. The actual surface of an artprotis is created by folding up dyed textile fleece, processed woolen or cotton fibre, which is combined according to the artist's plans. It is possible to combine wool and cotton fibres with other textiles (e. g. embroidery, needlework, dyed woven textiles) or even with different kinds of material (metallic threads, beads, and others). The mechanical quilting replaces the work of binders and weavers making handmade tapestries. However, this does not diminish the value of artprotis.

Artprotis offers its own possibilities of creative expression. This technique requires high measure of foresight on the part of the artist, as well as creative imagination and courage to experiment because the fleece can slide during the quilting. Eva Trizuljaková tackled the new task with great enthusiasm so natural for her. Gradually, she managed to produce a compact textile work characterized by unique invention and creativity. The adventure of the artistic search for technology, form and content, which the technique of artprotis involves, gives her work a charming expressivity. Ludmila Peterajová did justice to this part of Trizuljaková's work in the catalogue of artprotis works at the exhibition at the Trenčín castle in 1975 by stating: „We could rather give her draperies a more appropriate name – applications into artprotis or textile assamblages“.

She cutted the wool fleece, gave it a form, put it in layers, and made it fit into the picture. She was inspired by the textile fibres, by their connection and combinations with other textile material, e. g. embroidery, brocade, needlework, twines. In this connection, she found new means of expressing. The emroideries and twine creations were often made by her daughter Michaela, who, under the

supervision of her mother, soon developed from an assistant into an independent textile artist. But Eva Trizuljaková went even further. Gradually, she left the fixed style of expression and formed dimensional structures and devoted herself to colour. She replaced the dramatic black and radiant red by orange, yellow and blue. Quilting of the textile fleece became rich in colour, creativity and interesting material, e. g. cuttings from historical brocade, folk embroideries, ribbons, laces, and others. Undoubtedly, the motifs inspired by folk art, fairy tales and traditions, captured in the decorative-monumental draperies, belong to the part of Slovak fine art from the second half of the 20th century we call the Slovak Myth (e. g. *Nevesta s partou* – Bride with a Coronet, 1973; *Slovenská nevesta* – Slovak Bride, 1973; *Tatranská víla* – the Fairy of Tatras, 1974).

At first, the source of the themes for Eva Trizuljaková's art works were the fairy tales (e. g. *Otolienka* – Otolienka, 1973; *Pyšná princezná* – The Proud Princess, 1972; *Víla* – Fairy, 1982). Later inspiration emerged from the Slovak history (the series: *Veľká Morava – Žiaľby Svätobojujovce* – Great Moravia – Zialby Svätobojujovce 1974 – 1985) and the Slovak poetry (the series on the poetry of P. O. Hviezdoslav: *Krvavé sonety* – Bloody Sonnets, 1974 – 1985; the poetry of Ján Botto: *Slovenské povesti* – Slovak Legends, 1975 – 1980; the poetry of Ján Hollý: *Elégia Matky Slávy* – Elegy of Mother Sláva, 1987 – 1989). The eminent chapter of this period consists of the works inspired by liturgical songs, the biblical message and the cult of Mary (e. g. the series: *Loretánske litánie* – Loretan Litany, 1972 - 1989).

A special attention needs to be paid to the series *Krvavé sonety* – Bloody Sonnets: 14 art works – each three and half meters high, almost one hundred of studies on the subject in the technique of pastel. The poetic expression of Hviezdoslav is presented by the contrast between the black and red fleece and dramatic movement of the lines encircling and intertwining the woven nets. Hviezdoslav's "song of the blood" is close to the artist. Hviezdoslav combined the moments of the personal and the social as if absorbing all the terror of the war into his soul and carrying all the sorrow of the world. Eva Trizuljaková understood the feelings of the poet in the depth of her heart. She also experienced the terrors of the war, the cold war in this case, not only in her inner soul but also in the fate of her family and her own life. And so she can sigh together with the poet: "Oh, heart of mine so full of ominous blows in this long living!... I've had enough of all the oppression: - and here, once again, the cross of the world!..." Most of the series is now in the possession of the P. O. Hviezdoslav's museum in Dolný Kubín.

The dynamic artist Eva Trizuljaková always needed to discover „new worlds“ and so she slowly returned back to painting. She is fascinated by the message of the impressionists, which still lives on – colour and light. She has found the adequate way of expressing herself in the technique of pastel. Colours of her paintings gradually brighten up from the black and red contrasts to warm colours.

Burning colour tones and elimination of black are specific features of the last period of her artistic activity. Eva Trizuljaková perceives colour as a dynamic component of a picture, which, combined with light, can point at the transcendental reality. Here, we need to mention the series of 40 pastels (70 x 50 cm) named Order of Light. This piece of art is the artist's eulogy to light and an ambition to unfold the mystery of life by means of metaphysical secret of light. As she herself stated: „it is thanks to the light that knowledge augments and art comes closer to the mystery of the Creation... A new order of life begins in light.“ (quoted from the book *Sixth Vision* by Eva Trizuljaková, which is now being prepared). Shining light in the Trizuljaková's balanced compositions emanates from the picture. If the viewer senses this blaze of light, he also feels that the light itself pulls him into the narration of the picture.

The artist's pastels hide an exceptional ability to awaken to life. They make us think about the direction of our own life and about new ways of discovering and creating beauty. The paintings offer not only an aesthetic experience, but, thanks to the concrete-abstract visualisation of the thought, also a philosophical one.

Krížová cesta – Stations of the Cross was created in the years 2001 – 2002. The artist treated the theme of 14 stations in 30 studies. Stations of the Cross impose clear but challenging demands on the artist by their narrative nature: pertinence, communicability and fidelity to the Christian tradition. Eva Trizuljaková managed the task very well and stayed „modern“ at the same time, just as her „teacher“ – professor Ladislav Hanus had required. The technique of the oil pastel on newspapers or flyers, composition and artistic expression of individual station and also the series as a whole are a statement not only of a moment of a great sorrow, but also of the drama of present-day man and his search for spiritual values of life.

At this point, we should not omit the importance of the religious theme, which is present in all the works of Eva Trizuljaková. The religious theme is the integral part of her work and I am confident to claim that all her artistic creation is sacral and religious in wider context. She has been endeavouring to find an adequate artistic expression for her faith, trying to present the religious motifs in a modern way and looking for new means of depiction of the traditional christian themes. The artist not only forms the christian postulate on life, but also guides the viewer to independent thinking about it.

At the beginning, the ambition was to represent the Mother of God. The motif of Virgin Mary, the patron with a spread veil, and the motif of pieta are very frequent. The theme of the Holy Virgin resulted in the series *Loretánske litánie* – Loretan Litany (1972 – 1989), which consists of 15 tapestries and a considerable number of paintings and drawings. Eva Trizuljaková treated this old form of prayer, which is composed from short requests or invocations, in an artistic way. She included all her sufferings, worries of a mother, injustice of the regime, feelings of sadness, but also trust in the maternal care of the Mother of God and hope in the help of God in this series.

She developed other themes simultaneously to the theme of Virgin Mary, like motif of the Tree of life or the motif of the Cross. The artist produced also numerous pieces of art inspired by liturgical texts and bound with the liturgical year in the art works technique (*Cyklus liturgických piesní* – The series of liturgical songs, *Apokalypsa* – Apocalypse, 1971 – 1979).

Trizuljaková's lifelong interest in literature, especially poetry, was not only her inexhaustible source of inspiration, but it also helped her reveal the hidden sense of the imagery in the Old Testament. Lately, her production derives particularly from the Old Testament prophets Isaiah, Ezekiel and Jeremiah.

The artistic and ideological crown of her art is the work inspired by the book of the New Testament, the Revelation of St. John – the Apocalypse. The master Eva Trizuljaková has been intensively dealing with this theme for almost twenty years by now. At first, it was a reflexion of the hopeless totalitarian situation and the inhumane system, as well as an answer to the oppression of the normalization. The artist came up to a self-reflexion after the year 1989 and since then, she has tried to see the apocalyptic message in a wider eschatological context. She has been looking for answers to her questions, to the questions of the society and the questions of the world. Her belief is christocentric, which allows her to live with the hope to meet Christ and, as she herself often mentions, with the Communion of Saints in the New City, the Heavenly Jerusalem. Her last, eloquent series called *Nové mesto, nová zem* – New City, New Land (2004) is an exposition of colours and light, a happy overture to the unknown but divined reality.

Eva Trizuljaková feels responsibility for the life of her audience and therefore offers them her vision, her art and opens her heart in a belief that art can also be a way to find one's own self, a way to the mystery of the Creation and a way to hope.

Alena Piatrová, March 2006

Translation: Jana Biela

EVA a ALEXANDER TRIZULJAKOVCI

Výstavu usporiadali:

Považská galéria umenia v Žiline, vernisáž 30. marca 2006
Inštitút kresťanskej kultúry Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity
Galerie G Olomouc, vernisáž 5. mája/kvĕtna 2006
a rodina Trizuljakovcov

Kurátori: PhDr. Alena Piatrová, Inštitút kresťanskej kultúry Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity
Mgr. Milan Mazúr, Považská galéria umenia v Žiline

KATALÓG:

Texty: PhDr. Alena Piatrová, Mgr. Milan Mazúr
Preklady: Jana Biela, Adela Čerňanová
Fotografie: © Alexander Trizuljak ml., © Akad. mal. Marek Trizuljak - 1x str. 19
Grafická úprava: © Alexander Trizuljak ml.
Tlač: Weltprint Bratislava
Náklad: 700 ks
ISBN: 80-88730-57-0
Vydavateľ: Považská galéria umenia v Žiline
Copyright: © Rodina Trizuljakovcov 2006, © Považská galéria umenia v Žiline 2006

Vydanie katalógu podporili:

Akad. mal. Eva Trizuljaková
Mgr. Art. Pavla Lazárková Trizuljaková
Inštitút kresťanskej kultúry Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity

Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

Akad. mal. Eva Trizuljaková
kontakt: petriz@rainside.sk

Foto na obálke: © Alexander Trizuljak ml.,
Alexander Trizuljak, Hommage à Bach, 1966
Eva Trizuljaková, Budúcnosť, 1958 - 1959